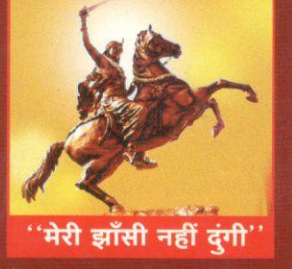

कऱ्हाडे ब्राह्मण महासंघाचे

संपर्क

• पुणे • वर्ष १३ वे • अंक ३ रा • ऑक्टोबर-डिसेंबर २०१६ • किंमत रु. २०/- • पृष्ठसंख्या ४० • वार्षिक वर्गणी रु. १००/-

BRINGING KONKAN TO YOU

Our expertise in creating premium quality residences at prime locations is now moving to Urawade, Pirangut.

Offering 1 & 2 BHK Quality Residences, a community well-connected to IT, industrial and city destinations.

Experience 'resort living' now in Pune!

COMING SOON

A JV PROJECT BY

CALL 99210 30392 | 95450 94355

OFFICE ADDRESS: Krishnakunj Apartments, Bharti Niwas Chowk, off Income Tax Lane, 64/31, Erandwane, Pune 411 004
P: +91 20 2545 8334 / +91 20 2545 7217 | E: sales@panditjavdekar.com | w: panditjavdekar.com | ●/PanditJavdekar

SITE ADDRESS: Gat No.: 308 & 310, Village Urawade, Tal. Mulshi, Dist. Pune 412 108

क-हाडे ब्राह्मण महासंघाचे

संपर्क

संपर्कात राहु या ! संपर्क वाढवू या !!

क-हाडे ब्राह्मण महासंघाने क-हाडे ज्ञाती बांधवांसाठी चालविलेले नियतकालिक (खाजगी वितरणासाठी)

वर्ष १३ वे

ऑक्टोबर-डिसेंबर २०१६

अंक ३ रा

अध्यक्ष : श्री. विजय आंबर्डेकर
मोबा. : ९८१९८८५६६५

सचिव : श्री. गणेश गुर्जर
मोबा. : ९८९०९९०११३

कोषाध्यक्ष : श्री. संजय आंबर्डेकर
मोबा. : ९८२०४ १७९८१

संपादक मंडळ

मुख्य संपादक :

श्री. श्रीगजानन गुर्जर

पुणे ९९७०१७४८१८

शहर प्रतिनिधी

श्री. प्रसाद पंडीत गिरगांव, मुंबई, ९८६९१५५२१५

श्री. चंद्रशेखर जोशी, बेळगांव, ९४४९०५१६५३

श्री. प्रदिप हळबे, डोंबिवली, ९८३३१६३६५९

श्री. अविनाश जावडेकर, नागपूर ९८६०२५७३१५

सौ. अंजली माईणकर, सोलापूर, ८८८८२२१७४६

सौ. मानसी मोघे, सातारा, ०२१६२-२३३६४३

श्री. सुनिल जठार, रत्नागिरी/राजापूर, ९२७०५७९४००

श्री. मिलिंद पावनगडकर, कोल्हापूर, ९२२५८००५८७

श्री. जयंत लघाटे, मुलुंड, ९९६९०३७३४९

श्री. गोपाळ भाटवडेकर, पुणे, ९८५०९७९७०६

श्री. नरेंद्र पानवलकर, बडोदा, ९२२७१३५७९४

श्री. शरद खांडेकर, सांगली, ९८२२९९५८९२

श्री. अजित सरवटे, ठाणे, ९८८७२०५६९०

सौ. सुप्रिया फणसळकर, नाशिक, ९४०३१४८७७५

श्री. विनायक उमर्ये, आजगांव, जि. सिंधुदूर्ग, ९४२३८८०९३८

श्री. गजानन साईनेकर, गोवा, ९९२३७९९६९७

ऑफिस संपर्क : ८१४९९०७७८९
email : bkbmsindia@gmail.com

क-हाडे ब्राह्मण महासंघाचे संपर्क हे त्रैमासिक मालक, क-हाडे ब्राह्मण महासंघ (ट्रस्ट) यांचेसाठी मुद्रक श्री जे प्रिंटर्स प्रा. लि., सदाशिव पेठ, पुणे येथे छापून ४३७, नारायण पेठ, अनिश प्रासाद अपार्टमेंट, पुणे ४११ ०३० येथे प्रसिद्ध केले.

संपादक - श्री. श्रीगजानन गुर्जर

आवाहन

'संपर्क'च्या सर्व वर्गणीदारांस या द्वारे आवाहन करण्यात येते की आपली वार्षिक वर्गणी रु. १००/- (रुपये शंभर मात्र) आपल्या शहर प्रतिनिधींकडे जमा करावी (शक्यतोवर तीन वर्षासाठी रु. ३००/- किंवा ५ वर्षासाठी रु. ५००/- भरल्यास सोईचे होईल). शहर प्रतिनिधींकडे प्रत्येक सभासदाची वर्गणी कोणत्या महिन्यापासून येणे आहे, त्याच्या याद्या पाठवल्या आहेत. त्यानुसार शहर प्रतिनिधींशी संपर्क करून वर्गणी जमा करावी. शहर प्रतिनिधींनी जमा झालेली वर्गणी आपल्या नजिकच्या बँक ऑफ इंडियाच्या शाखेत क-हाडे ब्राह्मण महासंघाच्या खाते क्रमांक ०५५२९०९१०००४००८ वर कर्वेनगर, पुणे शाखेमध्ये जमा करून यादी आणि जमा पावती पुणे कार्यालयाकडे पाठवावी. बँक ऑफ इंडिया, IFSC Code BKID0000552. कोणत्याही अंकापासून वर्गणीदार होता येते. किरकोळ अंक विक्री नाही.

संपादक : श्रीगजानन गुर्जर

जाहिरातीचे दर

पान	एकवेळ	चारवेळा
पाव	४००/-	१५००/-
अर्धा	८००/-	३०००/-
पूर्ण	१६००/-	६०००/-
शुभेच्छा	२५०/-	१०००/-
पूर्ण पान रंगीत	२५००/-	१००००/-

नियतकालिकाचे नाव : क-हाडे ब्राह्मण महासंघाचे 'संपर्क'

पत्ता : क-हाडे ब्राह्मण महासंघ,

द्वारा : क-हाडे ब्राह्मण संघ, ४३७, नारायण पेठ,

'अनिश प्रासाद' अपार्टमेंट्स, भटांचा बोळ,

पुणे - ४११ ०३०

संपादक : श्री. श्रीगजानन गुर्जर

मुद्रक : श्री जे प्रिंटर्स प्रा. लि.

१४१६, सदाशिव पेठ, पुणे ४११ ०३०.

संपर्क

अनुक्रमणिका

• काही पालेभाज्यांचे औषधी उपयोग	४
• अशीही शेंरेबाजी - बाबा गाढे	६
• काळ बदलला (कविता) - पूर्वी आणि आता	६
• संस्था वृत्त: बालक-पालक मेळावा	७
वर्षा सहल (कऱ्हाडे ब्राह्मण सेवा मंडळ - डोंबिवली)	७
• सिंधुदुर्ग जिल्हा कऱ्हाडे ब्राह्मण संघ - कार्यकारिणी	७
• श्री भागवत सुभाषित - लक्ष्मीकांत जोशी	८
• व्यक्तिमत्त्व - रोहिणी भाढे	९
• आवाज माझा आवडतो सर्वांना - प्रदीप पु. सातवळेकर	११
• लाडावलेल्या श्वानाची दादागिरी	११
• सरस्वती नदीच्या तीरावरून	१२
• केल्याने देशाटन - सुनीति रायकर	१३
• खाद्यसंस्कृती - भेंडी..... एक पॉवर हाऊस - श्रीगजानन गुर्जर	१५
• गोंदवलेकर महाराजांचे निरूपण	२१
• सोडून द्यायला शिका...	२२
• मात्रा अशी लागू पडली - सुहास खानवलकर	२२
• व्यक्ती परिचय : प. पू. मोहनजी मधुकरराव भागवत	२३
• पिंडी ते ब्रह्मांडी	२४
• बळीराजा (कविता) - अनिता फणसळकर	२८
• रुचकर पाककृती - अनघा गुर्जर	२८
• दास-वाणी	२८
• जिगर दोस्ती - यशवंत हर्डीकर	२९

सदर नियतकालिकातील मजकूराशी संपादक मंडळ सहमत असेलच असे नाही.

- संपादक

ॐ सर्व मंगल मांगल्ये
शिवे सर्वार्थ साधिके ।
शरण्ये त्र्यंबके गौरी
नारायणी नमोऽस्तुते ॥

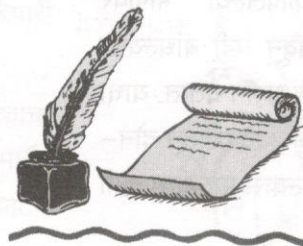
संपादकीय

आगामी काळात (ऑक्टोबर-नोव्हेंबर २०१६) येणारे नवरात्रोत्सव, विजयादशमी (दसरा), तसेच तदनंतर आश्विन संपता, कार्तिक लागता येणारा हिंदू धर्मीयांचा सर्वात मोठा व लाडका सण दीपावली; आमच्या सर्व वर्गणीदार सभासदांना, महाराष्ट्र व महाराष्ट्राबाहेरील सर्व कऱहाडे ब्राह्मण संघ व त्यांचे सर्व सभासद ह्यांना, तसेच आम्हांला सातत्याने सहकार्य करणारे आमचे पाठीराखे सर्व जाहिरातदार बंधु-भगिनी व आमचे सर्व हितचिंतक ह्यांना, ह्या दसरा-दिवाळी सणांच्या खूप खूप हार्दिक शुभेच्छा. सर्वांना ह्या सणाच्या निमित्ताने उत्तम आयुरारोग्य, व्यावसायिक उन्नती, प्रगती, भरभराट आणि सुयश लाभो; ही ईश्वरचरणी प्रार्थना.

दीपावली शुभचिंतन

श्रीगजानन गुर्जर
संपादक

काही पालेभाज्यांचे औषधी उपयोग

१. **कोथिंबीर:-** उष्णता कमी करणारी, पित्तनाशक असते. हृदरोगावर अतिशय उपयुक्त आहे.

२. **कढीलिंब:-** पित्तनाशक व कृमिनाशक म्हणून याचा उपयोग होतो.

३. **पालक:-** मूत्रसंस्था, पचनसंस्था यांच्या आतील सुजेला मऊपणा आणण्यास उपयुक्त असून दमा व खोकला कमी करणारी आहे.

४. **माठ:-** हृदयाच्या कार्याला उपयोगी असून ही भाजी खाल्ल्यावर शौचाला साफ होते.

५. **चाकवत:-** ही पचण्याला सुलभ असून ज्वरनाशक आहे. त्वचेला कांती देणारी अशी ही भाजी आहे. ही कृमिनाशक असून यकृताच्या सर्व विकारांवर उपयुक्त आहे.

६. **हादगा:-** खोकला, पित्त, हिवताप कमी करणारी ही भाजी आहे. या भाजीच्या फुलांच्या रसाचे दोन थेंब काही दिवस डोळ्यांत घातल्यास रातांधळेपणा नाहीसा होतो, असे म्हणतात. हा फुलांचा रस मधातून घेतल्याने छातीतील कफ लवकर सुटतो.

७. **अळू:-** याच्या पानांचा व दांड्यांचा रस जंतुनाशक आहे. त्यामुळे शरीराच्या कापलेल्या भागावर याचा रस लावून पट्टी बांधल्यास जखमा लवकर भरून येतात. याचा रस साखरेबरोबर दिवसातून दोन-तीन वेळा घेतल्यास मूळव्याध कमी होते.

८. **अंबाडी:-** मीरपूड व साखर यांच्याबरोबर अंबाडीचा रस प्राशन केल्यास तो पित्तनाशक ठरतो.

९. **घोळ :-** मूळव्याध कमी करण्यास ही भाजी उपयुक्त आहे. शिवाय ती खाल्ल्यामुळे लघवीला साफ आणि भरपूर होते.

१०. **टाकळा :-** ही भाजी खाल्ल्याने सर्वांगाला येणारी खाज कमी होते. या भाजीच्या बियांचे पीठ अशक्तपणा कमी करण्यास उपयुक्त आहे.

११. **मायाळू :-** अंगावर पित्त उठले असताना याच्या पानांचा रस अंगाला चोळल्यास पित्त कमी होते. लहान मुलांना थंडी-खोकला झाला असताना मायाळूच्या पानांचा चमचाभर रस देतात.

१२. **तांदुळजा:-** बाळंतिणीला दूध वाढवण्यास ही भाजी उपयोगी ठरते.

१३. **मेथी:-** सारक व पथ्यकर असलेल्या या भाजीमध्ये लोहाचे प्रमाण बरेच आहे. याचे बी वातहारक व शक्तिकारक असते, म्हणून बाळंतपणात याचा उपयोग केला जातो. दूधवाढीसाठीही त्याचा उपयोग होतो. मेथ्यांचे पीठ तोंडाला लावल्यास चेहऱ्यावरील सुरकुत्या

नष्ट होतात व चेहरा तजेलदार दिसतो.

१४. **शेपू:-** वातनाशक व पोटदुखी कमी करणारी अशी ही भाजी आहे.

१५. **शेवगा:-** ही भाजी वातनाशक व पित्तनाशक आहे. हृदय व रुधिराभिसरण क्रिया यामुळे सुधारतात.

१६. **सॅलड:-** या भाजीमध्ये लेसिथीन नावाचे द्रव्य असते. मज्जासंस्थेचे कार्य सुधारण्यास त्यामुळे मदत होते. मेंदूवर जास्त ताण पडणाऱ्यांनी सॅलड नियमित खावे.

शरीर स्वस्थ व आरोग्यदायी राहण्यासाठी

१. ९०% आजार हे पोटोटून होतात. पोटोट अॅसिडीटी, कब्ज नसला पाहिजे. ज्याचे पोट स्वच्छ, साफ तो आरोग्याचा राजा.

२. शरीरात न धरता येणारे १३ वेग आहेत, याचा विचार करा.

३. १६० प्रकारचे रोग फक्त मांसाहाराने होतात, हे लक्षात ठेवा.

४. ८० प्रकारचे आजार नुसत्या चहा पिण्याने होतात. हा आपल्याला इंग्रजांनी दिलेला विषारी डोस आहे.

५. ४८ प्रकारचे रोग अॅल्युमिनियम भांडी वापरल्याने होतात. त्यात आपण ही भांडी सर्रास वापरतो. ही भांडी आपल्या कैदी लोकांना त्रास व्हावा म्हणून ब्रिटिश वापरत.

६. तसेच दारू, कोल्ड्रॅक, चहा याच्या अतिसेवनाने हृदयरोग होऊ शकतो.

७. मॅगिनाॅट, गुटखा, सारी, डुकराचे मांस, पिइझा, बर्गर, बिडी, सिगारेट, पेप्सी, कोक यामुळे मोठे आतडे सडते.
८. जेवण झाल्यावर लगेच स्नान करू नये. यामुळे पाचनशक्ती मंद होते, शरीर कमजोर होते.
९. केस रंगवू नका. हेअर कलरने डोळ्यांस त्रास होतो, कमी दिसू लागते.
१०. गरम पाण्याने स्नान करण्याने शरीराची प्रतिकारशक्ती कमी होते. गरम पाणी डोक्यावरून कधीही घेऊ नये, डोळे कमजोर होतात.
११. स्नान करताना कधीही पटकन डोक्यावरून पाणी घेऊ नका. कारण पॅरालिसिसचा, हदयाचा अॅटॅक येऊ शकतो. प्रथम पायावर, गुडघ्यावर, मांडीवर, पोटावर, छातीवर, खांद्यावर पाणी टाकत चोळत पहिल्यांदा स्नान करावे, नंतर डोक्यावर पाणी घ्यावे. त्यामुळे डोक्यातून रक्तसंचार पायाकडे होतो व त्रास होत नाही, चक्कर येत नाही.
१२. उभ्याने कधीही पाणी पिऊ नये, टाच कायमची दुखू लागते.
१३. जेवताना वरून कधीही मीठ घेऊ नये, त्यामुळे ब्लडप्रेसर वाढते.
१४. जोराने कधीही शिंकू नये, नाही तर कानाला त्रास होऊ शकतो.
१५. रोज सकाळी तुळशीची पाने खावीत. कधीच सर्दी, ताप, मलेरिया होणार नाही.
१६. जेवणानंतर रोज जुना गूळ आणि बडिशेप खावी. पचन चांगले होते व अॅसिडिटी होत नाही.
१७. सतत कफ होत असेल तर नेहमी मुलहठी चोळावी, कफ बाहेर पडतो व आवाज चांगला होतो.
१८. नेहमी पाणी ताजे प्यावे. विहिरीचे पाणी फार चांगले. बाटलीबंद, फ्रिजमधले पाणी कधीही पिऊ नये. यामुळे नसानसांत त्रास होतो.
१९. पाण्याने होणारे रोग- यकृत, टायफॉइड, शस्त्र, पोटाचे रोग. यापासून लिंबू आपल्याला वाचवते.
२०. गव्हाचा चीक, गव्हाचे कोंब खाण्याने शरीराची प्रतिकारशक्ती वाढते.
२२. स्वयंपाक झाल्यावर ४८ मिनिटांच्या आत खावा, नाही तर त्यातील पोषक तत्त्वे नाहीशी होतात.
२३. मातीच्या भांड्यात स्वयंपाक केल्यास १००% पोषक, काशाच्या भांड्यात स्वयंपाक केल्यास ९७% पोषक, पितळ्याच्या भांड्यात स्वयंपाक केल्यास ९३% पोषक, अॅल्युमिनिअमच्या भांड्यात स्वयंपाक केल्यास ७ ते १३% पोषक असतो.
२४. गव्हाचे पीठ १५ दिवस जुने झालेले वापरू नये.
२५. १४ वर्षांच्या खालील मुलांना मैद्याचे पदार्थ बिस्किट, सामोसा व इतर पदार्थ खाऊ घालू नयेत.
२६. खाण्यास सेंधव मीठ सर्वश्रेष्ठ, त्यानंतर काळेमीठ व नंतर पांढरे मीठ. पण हे मीठ फार विषारी असते.
२७. भाजलेल्या ठिकाणी बटाट्याचा रस, हळद, मध, घृतकुमारी, यातील काही लावले तर थंड वाटते व व्रण पडत नाही.
२८. पायाचा अंगठा सरसूच्या तेलाने चोळल्यास डोळ्याची आग, खाज, लाली बरी होते.
२९. खाण्याचा चुना ७० प्रकारचे रोग बरे करतो.
३०. कुत्रा चावल्यास तेथे लगेच हळद लावा.
३१. लिंबू सरशी तेल, हळद, मीठ एकत्र करून दात घासल्यास दात स्वच्छ व सफेद होतात. दाताचे सर्व आजार बरे होतात. डोळ्यांचा आजार जेव्हा असेल, तेव्हा दात घासू नये.
३२. फार जागरण केल्याने शरीराची प्रतिकारशक्ती कमजोर होते, पचनक्रिया बिघडते व डोळ्यांचे रोग होतात.
३३. सकाळचे भोजन राजकुमारासारखे तर दुपारचे भोजन राजासारखे आणि रात्रीचे भोजन भिकाऱ्यासारखे असते व असावे.
- किडनी साफ करा, फक्त ५/- रुपयामध्ये.

उपाय : कोथिंबीर बारीक चिरून घ्या. पाणी उकळून त्यात कोथिंबीर टाका. गॅस बंद करून झाकण ठेवा (५ मिनिटे), नंतर गाळून घ्या आणि रोज एक ग्लास ठीक १५ दिवस पीत राहा. लघवीतून बारीक बारीक कण निघता निघता पूर्ण बाहेर निघून किडनी पूर्णपणे साफ होईल.

अशीही शरेबाजी

मला ब्राह्मण बांधवांचे नेहमी कौतुक वाटते!

- देशातील ब्राह्मण समाज.

लोकसंख्या दोन-अडीच टक्के. तरीही जगातील सर्व क्षेत्रे त्यांनी आपल्या बुद्धीच्या बळावर काबीज केली आहेत. त्यांना ना कुठले आरक्षण आहे, ना कुठल्या विशेष सवलती. पण साक्षरता ९९.९९%. जन्मजात धार्मिक संरक्षणामुळे त्यांच्यावर युगानुयुगे टीका होत आली आहे, होते आहे; पण या टीकेची पर्वा न करता ब्राह्मणमंडळींनी आपली चौफेर वाटचाल सुरुच ठेवली. त्यांच्यापैकी अनेकांनी पौरोहित्य सोडले आणि उद्योगधंद्यांची कास धरली. कधी काळी विदेशगमन पाप आहे असे सांगणाऱ्यांनी अवघे जग पादाक्रांत केले.

कोणतेही घोषित आरक्षण नसताना खुल्या संवर्गातील ९०% जागा त्यांनी आपल्या गुणवत्तेने काबीज केल्या आणि काही लोक त्यांच्याशी खुली स्पर्धा करण्यापेक्षा मागासवर्गावर कुदू

लागले. पण आरक्षणाच्या विरोधात ब्राह्मणांनी आपले मोर्चे कधीच काढले नाहीत, ना कधी आंदोलन केले.

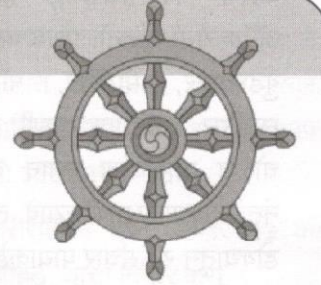
त्यांना मी रडताना पहिले नाही. प्रत्येक आंदोलनात ब्राह्मण माणूस पुढे आहे. मग ते अंधश्रद्धेचे आंदोलन असो की अंधश्रद्धाविरोधाचे, सुधारणेचे असो की सुधारणेला विरोध करण्याचे!! आंतरजातीय विवाहातही त्यांनी कधीच खडखड केली नाही. पण अविचारी लोकांच्या लक्षात या गोष्टी कधीच येणार नाहीत.

विशेष म्हणजे, या देशात ब्राह्मणांना इतके बडवले जात असतानाही आज देशाची कमान त्यांच्याच हातात आहे. खरेच मला या समाजाच्या वाटचालीचे नेहमीच कौतुक वाटते.

बाबा गाढे

अभ्यासक, पत्रकार व दलित चळवळीचे एक प्रणेते

काळ बदलला पूर्वी आणि आता

पूर्वी

आमच्या लहानपणी
नव्हती साधन संपत्ती
होतो आम्ही खाऊनी
सुखी, आनंदी, समाधानी

पूर्वी, आमच्या घरी
येत नव्हते वृत्तपत्र
अधून मधून घरी
येई नातेवाइकांचे पत्र
पूर्वी, आमच्या घरी नव्हते
कोणीही घरगडी
आम्हीच सारे घरगडी
करीत असू कामे
धडाधड, घडी घडी
तरी नव्हती कधी रडारडी
वा खडाजंगी

आता

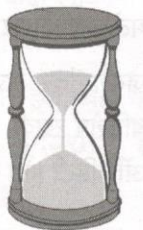
आमच्या मोटेपणी
वाहते साधन संपत्ती
खाऊन - पिऊनही
आहोत आम्ही असमाधानी

आता, आमच्या घरी
येतात ढिगांनी वृत्तपत्रं
चुकून माकूनही घरी
येत नाही नात्यातील पत्र
आता नवी पिढी
नाही वाचत पत्रे
म्हणून जुनी पिढी
नाही लिहीत पत्रे

आता,
आमच्या घरी गडी, गाडी
माणसामागे एक गडी, एक गाडी
वाढत आहे म्हणून शरीराची जाडी
तरी चालू असते रडारडी
अधूनमधून खडाजंगी

श्रीहरी गुणे

फोन नं. २४५३८३५३

संस्था वृत्त

कऱ्हाडे ब्राह्मण सेवा मंडळ, डोंबिवली बालक-पालक मेळावा

रविवार, दि. १७/०७/२०१६ रोजी सायंकाळी ४.३० वाजता संस्थेच्या सभागृहात बालक-पालक मेळावा व विद्यार्थी गुणगौरव हा कार्यक्रम प्रमुख पाहुणे श्री. शैलेश मंगेश रेगे सर यांच्या उपस्थितीमध्ये संपन्न झाला. संस्थेचे कार्याध्यक्ष श्री. विनायक दि. जांभेकर यांच्या हस्ते शिक्षण दत्तक योजनेतील सुमारे ३३ विद्यार्थ्यांना

मदतीचे वाटप करण्यात आले. इयत्ता १० वी, १२ वी, व पदवीधर विद्यार्थ्यांचे कौतुक व गुणगौरव प्रमुख पाहुण्यांच्या हस्ते करण्यात आला.

प्रमुख पाहुणे श्री. शैलेश मंगेश रेगे सर यांनी पालकांना विद्यार्थ्यांशी त्यांच्या कलाने घेऊन व त्यांच्याएवढे लहान होऊन त्यांच्या समस्या कशा सोडवायच्या, तसेच विद्यार्थ्यांनी

पालकांशी त्यांना देवस्वरूप मानून कसे वागावे याची उदाहरणे देऊन मार्गदर्शन केले. या कार्यक्रमात श्री. माधव धामणकर यांनी जादूचे प्रयोग सादर केले. या प्रयोगात विद्यार्थ्यांनाही सामील करण्यात आले होते. विद्यार्थ्यांनी जादूच्या प्रयोगांचा भरपूर आनंद लुटला. पसायदानाने कार्यक्रमाची सांगता झाली. उपस्थित असलेल्या सर्वांनी अल्पो-पाहाराचा आस्वाद घेतला.

वर्षा सहल

कऱ्हाडे ब्राह्मण सेवा मंडळ, डोंबिवली, जि. ठाणे या संस्थेतर्फे बुधवार, दि.०३ ऑगस्ट २०१६ रोजी वर्षा सहल आयोजित करण्यात आली होती. यात फक्त महिलावर्ग सहभागी झाला होता. एकूण २४ महिलांनी या सहलीचा मनसोक्त आनंद लुटला. पळसदरी येथील नैसर्गिक धबधब्याखाली भिजण्याची मजा काही औरच. रिसॉर्ट मधील कृत्रिम धबधब्याखाली संगीतावर

नाचण्यापेक्षा डोंगरांनी वेढलेल्या व हिरवाईने नेत्रसुखद झालेल्या वातावरणात प्रपाताच्याच तुषारांनी भिजणे-भिजवणे जास्त हृद्य वाटले. पाण्यात मनसोक्त डुंबल्यानंतर १.३०/२ तासांच्या अंतरावर कर्जत येथे असलेल्या श्रीमती लीना पुसाळकर (मंडळाच्या सदस्य) यांच्या शेतावरील घरी गरमगरम भाकरी, चटणी, वांग्याची भाजी, पिठलं, भात, अळू वडी, शिरा, ताक अशा चौरस

भोजनाने सर्व महिला तृप्त न होतील, तरच नवल! येताना अळूची पानं, तुळशीची रोपं, केना कुईची भाजी (रानात वाटेत सापडलेली) या सर्वांबरोबर एक तृप्तता अन् खेड्यातील आदरातिथ्याचा आगळा अनुभव गाठी बांधून रात्री ८ वाजता डोंबिवली मुक्कामी परतलो. सहल कशी झाली याला प्रत्येकीचं एकच उत्तर होतं- झक्कास!!

सिंधुदुर्ग जिल्हा कऱ्हाडे ब्राह्मण संघ

वार्षिक सभा २५-०९-२०१६

स्थळ : मातृछाया मंगल कार्यालय सावंतवाडी

- न्यातीतील दिवंगत व्यक्ती आणि शहीद जवान यांना श्रद्धांजली
- जमाखर्च, ताळेबंद, लेखा परीक्षण अहवाल यांना मंजुरी

नवीन कार्यकारिणी

१) श्री. प्रमोद भागवत - अध्यक्ष	८) श्री. वासुदेव पित्रे - सदस्य
२) श्री. अविनाश मणेरीकर - उपाध्यक्ष	९) श्री. सुधाकर जोशी - सदस्य
३) श्री. चिंतामणी मुंडले - सचिव	१०) सौ. गीता गर्दे - सदस्य
४) श्री. चंद्रकांत घाटे - खजिनदार	११) सौ. सुचेता उपाध्ये - सदस्य
५) श्री. विनायक गो. उमर्ये - सदस्य	१२) श्री. सुधाकर देवस्थळी - सल्लागार
६) श्री. संतोष म. खांडेकर - सदस्य	१३) श्री. शिवप्रसाद कोळंबेकर - सल्लागार
७) श्री. रा. वा. पेळपकर - सदस्य	१४) श्री. सुरेश पुराणिक - सल्लागार

With Best Compliments From

Seetakant G. Joshi

Joshi Wada, Bhat Galli,
Khanapur, Dist. Belgaum.
Ph. : 08336-223754
Mob. : 98446 21005

॥ श्रीराम समर्थ ॥ श्री भागवत सुभाषित

गुणाधिकाऱनुदं लिप्सेदनुक्रोशं गुणाधमात् ।
मैत्रीं समाऱादन्विच्छेन्न तापैरभिभूयते ॥

(श्रीमद् भागवत ४/८/३४)

भावार्थ

मनुष्याऱे आपल्यापेक्षा अधिक गुणवान असणाऱ्याला पाहून प्रसन्न व्हावे, जो गुणांत कमी असेल त्याच्यावर दया करावी आणि जो आपल्यासमान गुणवान असेल त्याच्याशी मित्रत्वाचा भाव ठेवावा. असे करण्याऱेच दुःखाने तो खचून जात नाही.

अढळ पद प्राप्त व्हावे म्हणून ध्रुव वनात निघाला. त्याला महर्षी नारद भेटले. नारदांनी त्याला समजावण्याचा प्रयत्न केला. त्याचे लहान वय, वनात एकटे राहणे, कठोर तपश्चर्या करणे इत्यादींमुळे नारद ध्रुवाला परत जा म्हणत होते. अप्रत्यक्षपणे ध्रुवाचा निर्धार ते तपासत होते. इथे कुणाशी कसे वागावे आणि दुःख कमी करावे, हे नारदांनी ध्रुवास सांगितले.

सुख-दुःख या तर एकाच नाण्याच्या दोन बाजू आहेत. सामान्यपणे अनेक वेळा जीवनात सुखापेक्षा दुःखाचा, प्रसन्नतेपेक्षा उदासीनतेचा अनुभव येतो. दुःखाचे मूळ शोधण्याचा प्रयत्न केला तर आपल्या असे लक्षात येईल की, आपण अकारण दुःखी झालो. जीवनात नेहमी सकारात्मकता हवी. दुधाचा अर्धा ग्लास रिकामा आहे म्हणण्यापेक्षा अर्धा ग्लास दूध खूप चांगले होते, ते घेतल्याने बरे वाटले. हा भाव आपल्याला प्रसन्नता देतो. या प्रसन्नतेची त्रिसूत्री म्हणजेच

मुदिता, करुणा आणि मैत्री यांचा स्वीकार आपण करणे. आपल्यापेक्षा जे कुणी अधिक गुणवान आहेत, त्यांच्यातील त्या गुणसंवर्धनाने आपण प्रसन्न व्हावे. गुण प्रत्येकामध्ये असतात. परंतु काही जणांमध्ये अथक परिश्रमाने उत्तम गुणांचा विकास होतो. त्यांच्या व्यक्तिमत्त्वाला वेगळेपण प्राप्त होते. अशा गुणवंतांच्या दर्शनाने, सहवासाने आपल्याला आनंद होतो. आपणही असं व्हावं, अशी सहज ऊर्जा आपल्यात निर्माण होते. जे गुणांत कमी आहेत, त्यांच्याविषयी करुणा असावी. त्यांच्या गुणविकासाच्या दृष्टीने आपल्याला जे-जे करता येईल ते-ते यथाशक्ती आपण करावे. त्यांची हेटाळणी करू नये. तसेच गुणवंतांबद्दल तिरस्कारही व्यक्त करू नये. आपल्या बरोबरीच्यांबद्दल नेहमीच मित्रता ठेवावी. मित्रत्व, आनंद, आणि करुणा यांच्या समन्वयाने आपल्याला आपल्यातील चांगल्याचा अहंकारही होत नाही व कमीपणामुळे नैराश्यसुद्धा येत नाही. यासाठीच जीवनात दुःख नको असेल, दुःखाने खचून जाण्या-इतके आपले मन कमकुवत करावयाचे नसेल; तर मुदिता-करुणा-मैत्री यांचा त्रिवेणी संगम आपण आत्मसात करावा. हाच आपला सुखानंद आहे.

लक्ष्मीकांत जोशी, नाशिक

मोबा. ९९७०९३०२७६

रोहिणी भाटे

(१४ नोव्हेंबर, इ. स. १९२४ - १० ऑक्टोबर इ.स. २००८) या मराठी कथकनर्तकी होत्या. ज्या काळात भारतात पांढरपेशा घरातील मुलींनी स्टेजवर नृत्य करणे ही प्रथा समाजमान्य नव्हती, त्या काळात एका मराठी मुलीने नृत्य करणे ही गोष्ट धारिष्ट्याचीच होती. पण एकदा घेतलेला निर्णय रोहिणी भाटे यांनी मरेपर्यंत निभावला. त्या बुद्धिमान तर होत्याच, शिवाय त्या कविताही करीत. त्यांना गाण्याचेही अंग होते. या सर्वांचा उपयोग त्यांना नृत्यसाधनेसाठी झाला.

रोहिणी भाटे यांनी लखनौ घराण्याचे कथक नर्तक लच्छूमहाराज व जयपूर घराण्याचे नर्तक मोहनराव कल्याणपूरकर यांच्याकडे कथक नृत्याचे शिक्षण घेतले होते.

त्यांनी इ. स. १९७२ च्या सुमारास पुण्यात नृत्यभारती नावाची कथक नृत्यप्रशिक्षण अकादमी स्थापली. नृत्यकलेतील त्यांच्या योगदानाबद्दल त्यांना महाराष्ट्र शासनाने इ. स. १९७७ साली महाराष्ट्र राज्य पुरस्काराने, तर इ. स. १९९० साली महाराष्ट्रगौरव पुरस्कार देऊन गौरवले गेले.

नवी दिल्लीच्या संगीत नाटक अकादमीने इ.स. १९७९ साली त्यांना संगीत नाटक अकादमी पुरस्कार प्रदान केला.

रोहिणी भाटे यांनी लिहिलेले 'लहेजा' या नावाचे आत्मचरित्र प्रकाशित झाले आहे. त्यांच्या शिष्यांमध्ये मराठी चित्रपट अभिनेत्री शर्वरी जमेनीस यांचा समावेश आहे.

रोहिणी भाटे पुरस्कार प्रदान

रोहिणी भाटे यांच्या नावाने 'स्वर्गीय गुरु पंडिता रोहिणी भाटे पुरस्कार' पुणे महानगरपालिका देते. सन्मानचिन्ह, शाल आणि ५० हजार रुपये रोख असे या पुरस्काराचे स्वरूप आहे. मुख्य पुरस्कारासह आणखी पाच सहपुरस्कार दिले जातात. १०,००० रुपये रोख, सन्मानचिन्ह व शाल असे या सहपुरस्कारांचे स्वरूप आहे.

२०१५ मध्ये सुचेता भिडे-चापेकर यांना मुख्य पुरस्कार प्रदान झाला. मंजिरी कारुळकर व आभा आवटी यांना कथक नृत्यप्रावीण्यासाठी आणि शीतल ओक, शेखर कुंभोजकर व हर्षवर्धन पाठक यांना अनुक्रमे वेशभूषा, गायन आणि प्रकाशयोजना यांच्यातील नैपुण्याबद्दल त्या वर्षीचे सहपुरस्कार दिले गेले.

With Best Compliments from.

Reindeer Apparels

for
jerkins and jackets

Manini Gurjar

1275, Shukrawar Peth,
Neha Apartments,
Subhash Nagar, L.No. 6,
Pune - 411 002

Phone : 020-24476336, 24483225

Fax : 020-24454787

E-mail : dispomed@vsnl.com

निकेत फोटोज्

कर्वेनगर शाखा

सौ. नेहा सप्रे - ९८५०८८४९४५

पोर्ट फोलिओ	स्कॅनिंग
स्टुडिओ फोटोज्	व्ही.एच.एस. / डीव्ही कॅसेटची सीडी
पासपोर्ट फोटोज्	कॅमेरा रिपेअरिंग
रोल्स डेव्हलपिंग/प्रिंटींग	टेबल टॉप्स
लॅमिनेशन	इंडस्ट्रिअल फोटोग्राफी / व्हिडीओ शूटींग
डिजीटल मिक्सिंग फोटोज्	सर्व प्रकारच्या लहान मोठ्या कार्यक्रमांचे
कोलाज्	फोटो आणि व्हिडीओ शूटींग

* अपंग किंवा दुर्धर आजारी लोकांसाठी
घरी येऊन फोटो काढण्याची सुविधा

With Best Compliments

Dynamic Engineers

7/2 Behind K.E.B Power Station
Udyambag – BELGAUM
590008

CMFRS. mechanical
(Railway) Jacks

P.M. Puranik
09448480607

लग्नकर्तव्य विवाह संस्था

(फक्त ब्राह्मणांसाठी)

सर्व प्रकारच्या स्थळांकरिता भरपूर स्थळे,
माफक नोंदणी शुल्क, वैयक्तिक लक्ष,
अनुरूप स्थळांकरिता संपर्क करा

सौ. अश्विनी भाटवडेकर

ए/२/६, मिहिर रामबाग कॉलनी,
न्यू सदाशिव पेठ,
ज्ञानल मंगल कार्यालयाजवळ,
पुणे ४११ ०३०.

मो. नं. : ९५२७४४७४२०

ई-मेल: vrinda031975@gmail.com

आवाज माझा आवडतो सर्वांना

आवाज माझा आवडतो सर्वांना
अगदी लहानांपासून मोठ्यांना ॥ १ ॥
नेत्यांना, वक्त्यांना, श्रोत्यांना, कवींना
मैफलींना, नाटकांना, गायकांना.....

आवाज माझा आवडतो सर्वांना
अगदी लहानांपासून मोठ्यांना ॥
माझा आवाज आहे खणखणीत
स्पष्ट शब्दात मोठ्याने उच्चारीत
टोकाच्या व्यक्तीला ऐकायला जातो
श्रोत्यांच्या टाळ्या, वाहवा मिळवितो....
कारण

आवाज माझा..... मोठ्यांना ॥ १ ॥

कुणी मला नमस्कार करतो
कुणी चक्रे बोबल्या म्हणतो
कुणी सरळ बाजूला सारतो
तर कुणी माझं चुंबन घेतो
कारण

आवाज माझा..... मोठ्यांना ॥ २ ॥

कुणी मला कपडा घालतो
कुणी मला रुमालाने पुसतो
कुणी मानगूट धरून बसतो
तर कुणी मला नाचवत फिरतो
कारण.....

आवाज माझा..... मोठ्यांना ॥ ३ ॥

पण आवाज माझा एकदा बसला
की सारा खेळ, उत्साह संपला
तंत्रज्ञ, डॉक्टर धावे मदतीला
उपचार सुरु मग मजला.....
कारण.....

आवाज माझा..... मोठ्यांना ॥ ४ ॥

तोंडावर माझ्या चापट्या मारून
मान माझी वरखाली करून
कंबरेत हवे तसे वाकवून
दिमतीला येतात सारे धावून.....
कारण.....

आवाज माझा..... मोठ्यांना ॥ ५ ॥

यंत्र बटणे पुढे मागे करून
अंक उलटे सुलटे उच्चारून
आवाजाची माझ्या खात्री करून
कार्यक्रम नेतात पुढे सरकवून.....
कारण.....

आवाज माझा..... मोठ्यांना ॥ ६ ॥

एव्हाना ओळखलं ना तुम्ही मला
जास्त ताणत नाही ठेवत तुम्हाला
अहो, माझा आवाज सर्वव्यापक
म्हणून नाव माझं ध्वनिकेपक ॥ ७ ॥

प्रदीप पु. सातवळेकर
एफ/२४, पाम एकर्स सोसायटी,
मुलुंड (पूर्व), भ्र : ९८६९६८३३३५

लाडावलेल्या श्वानाची दादागिरी

एक राजा आपल्या कुत्र्यासोबत
होडीतून जात होता. कुत्रा याआधी कधी
होडीत न बसल्याने त्याला हे सगळं नवीन
होतं. त्यामुळे तो अस्वस्थ होऊन उड्या
मारू लागला, भुंकू लागला. त्याचा
सहप्रवाशांना त्रास तर होऊ लागलाच,
पण होडी चालवणारा नावाडीही हैराण
झाला. होडीत अशीच परिस्थिती राहिली,
तर नाव पलटू शकते. तो तर बुडेलच,
बरोबर सगळ्यांना घेऊन बुडेल.

ही गोष्ट राजाच्या लक्षात आली.
तोही कुत्र्याला शांत करण्याचा प्रयत्न
करू लागला. पण कुत्रा तो कुत्रा. तो
पहिल्यापेक्षा जास्त गडबड करू लागला.

हे पाहून एक हुशार प्रवासी पुढे
आला आणि राजाला विनम्रपणे म्हणाला,

“महाराज, मला जर परवानगी दिली, तर
मी या कुत्र्याला गरीब मांजर बनवतो.”

राजाने होकार देताच त्या प्रवाशाने
तीन-चार प्रवाशांच्या मदतीने कुत्र्याला
उचलले आणि पाण्यात फेकून दिले.

कुत्र्याच्या काना-तोंडात पाणी
शिरू लागले. श्वास घेणे मुश्किल झाले.
शेवटी जिवाच्या आकांताने नावेचा आधार
घेऊन तो तरंगू लागला. त्याला नावेची
गरज लक्षात आली. थोड्या वेळात त्याला
ओढून नावेवर घेतले आणि तो चुपचाप
एका कोपऱ्यात जाऊन बसला.

त्याचे हे वर्तन पाहून राजा
आश्चर्यचकित झाला व म्हणाला, “पाहा.
आधी किती त्रास देत होता आणि आता
भिऱ्या मांजरासारखा चुपचाप बसलाय.”

प्रवासी हसून म्हणाला, “महाराज,
जोपर्यंत स्वतःला त्रास होत नाही, तो-
पर्यंत दुसऱ्याच्या त्रासाची कल्पना येत
नाही. त्याला जेव्हा पाण्यात फेकले, तेव्हा
त्याला स्वतःच्या जीवाची काळजी वाटू
लागली आणि नावेची गरज!”

*भारतात राहून भारताला त्रास
देणाऱ्या सर्वांना यापासून बोध घेता येईल.
केंद्र सरकारने अशा लोकांना सरकारी
पैशाने पोसू नये. अशी जनतेची माफक
अपेक्षा आहे.

सरस्वती नदीच्या तीरावरून

क-हाडे, कोकणस्थ व सारस्वत हे मूळचे सरस्वती नदीकिनारी राहणारे. सरस्वती नदी महाराष्ट्रातून वाहत नव्हती. याचा अर्थ हे तीनही गट महाराष्ट्राबाहेरून येथे आले. येताना हे तीनही वेगवेगळ्या कारणांनी व वेगवेगळ्या वेळी महाराष्ट्रात आले. सरस्वती नदी हिमालयाच्या पायथ्याशी उगम पावून गुजरातमध्ये कच्छ भागात समुद्राला मिळत होती. सुमारे वीस हजार वर्षांपूर्वी सरस्वती नदी अतिवृष्टीमुळे लुप्त झाली. अतिवृष्टीमुळे आसमंतातील माती व गाळ यांमुळे नदीचे पात्र क्रमशः भरू लागले. सुरुवातीला ते पात्र गुजरात भागात भरले. त्यामुळे उपजीविका करणे अशक्य झाल्याने तेथील जे गुजराती ब्राह्मण सुरुवातीला बाहेर पडले, ते त्या वेळच्या क-हाड (कराड) येथील राज्याच्या आश्रयाला आले ते सर्व क-हाडे ब्राह्मण होत. काही काळाने सरस्वती नदीचा मध्यभाग (राजस्थान) गाळाने भरला. त्या वेळी जे ब्राह्मण सरस्वती नदी परिसर सोडून निघाले, ते भगवान परशुरामांच्या आश्रयाने थेट कोकणात आले. ते कोकणस्थ. यांनी बाहेर पडताना नदीच्या

उत्तर (पंजाब) भागातील ब्राह्मणांना त्या परिसरातून बाहेर पडताना केलेला उपदेश असा- "नदी गाळाने भरत असल्याने अन्न मिळवण्यासाठी परिस्थिती कितीही भीषण असली तरी जर तुम्ही येथे टिकून राहायचे ठरवत असाल, तर मिळेल ते अन्न खा व वेद टिकवा." उरलेल्या (पंजाबी) ब्राह्मणांनी त्या वेळी शेवटी उपलब्ध असलेले तळ्यातील अन्न-मासे खाऊन दिवस काढले व वेद टिकवले. नंतर सरस्वती नदी गाळाने पूर्ण भरल्यावर मासेही मिळणे दुरापास्त झाल्यावर हे उर्वरित (पंजाबी) ब्राह्मण सरस्वती नदी परिसर सोडून बाहेर गेले. हे सारस्वत होत. त्यांच्यातील खूप मोठा गट बंगालमध्ये गेला. म्हणून बंगाली ब्राह्मण मत्स्याहारी आहेत. उर्वरितांचे दोन गट क्रमशः दक्षिणेकडे सरकले. पहिला गट सारस्वत म्हणून ओळखला जातो. नंतर आलेला हिमालयाच्या पायथ्याकडील ब्राह्मणांचा गट सरस्वती नदीच्या उत्तरेकडील (गौड) म्हणून गौड सारस्वत ब्राह्मण या नावाने ओळखला जाऊ लागला. क-हाडच्या राजवटीचा अस्त झाल्यावर क-हाडे ब्राह्मण गोवा (कदंब

राजाची राजवट) मार्गे कोकणात उतरले; परंतु तत्पूर्वी कोकणात कोकणस्थ आलेले होते. क-हाडे ब्राह्मण गुजराती असल्याचा पुरावा म्हणजे क-हाड्यांच्यात गुर्जर, गुर्जर पाध्ये ही आडनावे आहेत. कोकणस्थांतील चितळे हे आडनाव राजस्थानात चितलिया असे आजही अस्तित्वात आहे. आज गुजरात, राजस्थान व पंजाब येथे असलेले ब्राह्मण नंतरच्या काळात दुसरीकडून तिथे आलेले आहेत. आता या तीनही ब्राह्मण पोटजाती 'द्रविड' म्हणजे दक्षिणेकडील म्हणून ओळखल्या जातात. परंतु मूलतः या तीनही पोटजाती 'गौड' म्हणजे उत्तरेकडील आहेत. सरस्वती नदीकिनारी राहताना हे तीनही गट एकसंध एकत्र राहत होते. तेव्हा वेगवेगळे नव्हते. एकरूपच होते. वेगवेगळ्या वेळी वेगवेगळ्या मार्गाने बाहेर पडल्याने हे तीनही गट वेगळ्या नावांनी ओळखले जाऊ लागले. मूलतः क-हाडे, कोकणस्थ व सारस्वत एकरूपच होते. सारस्वत नंतर मत्स्याहारी म्हणून वेगळे मानले जाऊ लागले.

आभार

संपर्क त्रैमासिकाच्या जुलै-सप्टेंबर २०१६ च्या अंकात डॉ. श्री. बालाजी तांबे व श्री. सु.ग. शेवडे, ह्यांच्या १० एप्रिल २०१६ रोजी झालेल्या क-हाडे ब्राह्मण महासंघाच्या रौप्यमहोत्सवी कार्यक्रमातील झालेल्या, भाषणाचा इतिवृत्तांत श्री. अशोक खांडेकर (क-हाडे ब्राह्मण संघ, मुलुंड) ह्यांनी अत्यंत परिश्रम घेऊन आम्हाला प्रकाशित करण्यास दिला. त्याबद्दल आम्ही त्यांचे अत्यंत आभारी आहोत.

संपादक

केल्याने देशाटन

काही कामासाठी, नातेवाईक किंवा मित्रमंडळींच्या भेटीसाठी, मजेसाठी- अशा अनेक कारणांसाठी आपण प्रवास करत असतो. प्रत्येक प्रवास आपल्याला काही तरी नवीन देतोच. सुहृदांच्या भेटीचा आनंद, सृष्टिसौंदर्याचा आस्वाद हे तर नक्कीच मिळतं. म्हणूनच केल्याने देशाटन, पंडितमैत्री, सभेत संचार यामुळे 'मनुजा चातुर्य येतसे फार' असं म्हटलं जातं आणि ते खरंही आहे.

भारतातील अनेक ठिकाणां- बरोबरच तीन वेळा काही कामासाठी परदेशप्रवासाची संधी मला मिळाली. भारतात काही पर्यटनस्थळं, तर काही तीर्थक्षेत्रं असा प्रवास झाला. परदेशवारी मात्र सर्वच हेतू सफल करून गेली. परदेशी असणाऱ्या, तिथे स्थायिक झालेल्यांना नेहमीच वाटत असतं, की- मी घरापासून, आपल्या जिवलगपासून, देशापासून इतकं दूर येऊन शून्यातून जग निर्माण केलं आहे; तेव्हा जवळच्या कोणी तरी येऊन माझं हे जग पाहावं, त्याचं कौतुक करावं, त्याचा उपभोग घ्यावा. याच हेतूने न्यूझीलंड आणि अमेरिकेच्या माझ्या वाऱ्या झाल्या. दोन्हीतलं साम्य म्हणजे, दोन्ही ठिकाणी घरातल्या स्त्रीने पुढाकार घेऊन, स्वतःच्या हुशारीवर, हिमतीवर तिकडे आपला जम बसवला आणि नंतर आपल्या कुटुंबाला तिकडे नेलं. तिसरा प्रवास- युरोप दौरा- मात्र केवळ पर्यटन म्हणून होता. त्यामुळे

एखाद्या देशातील जनजीवन शांतपणे न्याहाळणं, हे युरोप दौऱ्यात झालं नाही. पण प्रवासात किंवा एखाद्या प्रसिद्ध ठिकाणाला भेट देताना ज्या गोष्टी आढळल्या, त्या सर्वांपर्यंत पोहोचवण्यासाठी हा लेख!

न्यूझीलंड हा देश ब्रिटिश साम्राज्याचा एक भाग आहे. त्यामुळे जागोजागी राणी व्हिक्टोरियाचे पुतळे, राइट हॅण्ड ड्राइव्ह अशा काही गोष्टी आपल्यासारख्याच आढळतात. इंग्लंडमध्येही हे आढळते. पण युरोप आणि अमेरिकेची प्रत्येक गोष्टच वेगळी. या तीनही प्रवासात प्रकर्षाने जाणवलेल्या काही गोष्टी एकत्रितपणे मांडण्याचा हा एक प्रयत्न.

कोणत्याही देशात आपण पहिलं पाऊल ठेवतो, ते विमानतळावर. तिथूनच आपला देश आणि तो देश यातला फरक जाणवायला लागतो.

आपल्या प्रत्येक प्रश्नाला नम्रपणे सविस्तर उत्तर मिळतं. तिथली काहीही माहिती नसताना आपण योग्य प्रकारे विमान बदलणं, विमानतळावरून बाहेर पडणं इ. गोष्टी करू शकतो. न्यूझीलंड ट्रिपला आम्ही तीन स्त्रियाच पहिल्याच परदेश-प्रवासाला गेलो होतो. वाटेत क्वालालंपूरला थोडा वेळ मुक्काम होता. त्या अवधीत हॉटेल वास्तव्य, नगर-दर्शन या सर्व गोष्टी करताना आम्हाला कसलीही- अगदी भाषेचीही- अडचण आली नाही. आशिया खंडातलाच, आपल्या जवळचा देश पर्यटन-विकासाच्या आणि नैसर्गिक कृपेच्या आधारे किती प्रगती करू शकतो, हे तिथे अनुभवलं. जो समाज, धर्म आपल्याकडे लोकसंख्या, बकालपणा आणि गुन्हेगारी वाढवणं एवढंच करतो; तोच समाज तिकडे लोकसंख्या-नियंत्रण, सामाजिक शिस्त, स्वच्छता पाळतो. हे पाहून आपल्या देशाच्या दुर्दैवाची व दुर्दशेची कीव येते. निसर्गाचं- विशेषतः वरुणराजाचं वरदान लाभलेला मलेशिया हिरवागार, आखीव-रेखीव व मुख्य म्हणजे शिस्तबद्ध असल्याने मनात वेगळंच स्थान मिळवतो.

न्यूझीलंड, युरोप व अमेरिका याही ठिकाणी सार्वजनिक स्वच्छता, शिस्त यांनी मला मोहून टाकलं. ऐतिहासिक वारशांचं जतन करतानाच तिथे आधुनिक सुखसोईचीही वानवा नसल्याने प्रवास आणि स्थळदर्शन अतिशय सुखकर होते. कुठेही स्वतःची

नावं लिहिणं, कचरा टाकणं आढळत नाही. रस्त्यात थुंकणं ही तर कन्सेप्टच माहीत नाही, असं वाटतं. स्वतःच्या देशाबद्दल प्रेम आणि अभिमान असल्याशिवाय या गोष्टी शक्य नाहीत. साध्या-साध्या गोष्टी प्रेक्षणीय आणि सुखदायी करण्यासाठी तिकडे कष्ट घेतले जातात. रस्त्यावर आज छोटसा खड्डा दिसला, तर उद्या तो रातौरात बुजवलेला दिसतो. कुठेही गाड्यांच्या हॉर्न्सचा कलकलाट नाही, पायी चालणाऱ्यांना रस्ता ओलांडताना दिलेलं प्राधान्य, वयोवृद्धांना सार्वजनिक ठिकाणी दिलेला मान (भले एरवी ते कुटुंबापासून एकटे किंवा वृद्धाश्रमात राहत असोत) - या गोष्टींनी भारावून जायला होतं. रस्त्यांवर फेरीवाले नाहीत, मोठ्या पदांवरील व्यक्तींसाठी रस्त्यांवर सामान्यांना बंदी नाही, अशा अनेक गोष्टी जाणवतात. ऑकलंडला तिथले महापौर आठवड्याच्या बाजारात भाजी, मासे खरेदी करताना आम्हाला दिसले. त्यांच्याबरोबर बॉडीगार्ड किंवा इतर लवाजमाही नव्हता. फक्त ते आणि त्यांची पत्नी. आपल्याकडे अशा कामांसाठी किती पैसा, मनुष्यबळ, वेळ खर्च होतो, हे आपण लक्षातही घेत नाही. ऑकलंडमध्ये बसमधून प्रवास करताना दिसलं की, प्रत्येक जण तिथल्या बॉक्समध्ये एक फॉर्म टाकतोय. चौकशी केली तेव्हा कळलं की, कौन्सिलने बसभाड्याच्या वाढीचा प्रस्ताव मांडला होता. भाडेवाढ अटळ का आहे याविषयी बसमध्येच माहितीपत्रक लावले होते आणि त्यावर

जनमत मागवले होते. लोकमत लक्षात न घेता परस्पर भाडेवाढ करणं, मग विरोधी पक्षांनी जनतेच्या नावावर मोर्चे काढणं, तोडफोड करणं - या गोष्टी नाहीतच.

अशा अनेक गोष्टी परदेशात आवडतात. पण याचा अर्थ असा नाही की, तिकडे सगळंच आलबेल असतं. गुन्हेगारी, लाचलुचपत सर्वत्र असतेच. पण सर्वसामान्य नागरिकांना त्याची झळ इतकी पोचत नाही की जी आपल्याकडे मोर्चे, बंद, संप यामुळे आपल्याला पोचते. नैसर्गिक आपत्तींना तोंड देण्यासाठी सरकारी यंत्रणेबरोबरच नागरिकांचे प्रशिक्षण, शिस्त आवश्यक असते. ती रिटा, कॅटरिनासारख्या वादळांच्या वेळेच्या वर्णनावरून लक्षात येते.

हे झालं परदेशातलं. पण भारतात केरळ हे एकमेव राज्य मला असं आढळलं, जिथे अस्वच्छता, बकालपणा इतर राज्यांच्या मानाने खूपच कमी, नगण्य आहे. केरळ सरकारने पर्यटनावर खास लक्ष केंद्रित करून अनेक सुखसुविधा निर्माण केल्या आहेत. असं म्हटलं जातं की, केरळमधील जवळजवळ प्रत्येक घरातील एक जण तरी परदेशात असून इकडे भरपूर पैसा पाठवला जातो. त्यामुळे व साक्षरतेच्या प्रसारामुळे असेल, इतर ठिकाणांसारखा वखवखलेपणा, भिकारी तिथे विशेष आढळत नाहीत.

हे सर्व पाहिलं की मनात येतं - हे सारं इथे होऊ शकतं, ते

माझ्या देशात, माझ्या राज्यात, माझ्या गावात का नाही? साधं रस्त्यावर केर करू नये, प्रवासात गाडीत कचरा करू नये, बसचं तिकीट कचरापेटीतच टाकावं - असं प्रत्येकाला का वाटू नये? माझं गाव, माझा देश हा अभिमान मनात जागृत झाला की, हे सर्व आपोआप होऊ शकेल.

**अपि स्वर्णमयी लंका,
न मे लक्ष्मण रोचते ।
जननी, जन्मभूमिश्च,
स्वर्गादपी गरीयसी ॥**

(लक्ष्मणा, लंका सुवर्णमयी असूनसुद्धा मला आवडत नाही, मला तिचा मोह नाही, कारण माता व मातृभूमी स्वर्गाहूनही थोर, श्रेष्ठ आहेत.)

असं खुद्द प्रभू रामचंद्रांनी म्हटलं आहे, ते अगदी खरं आहे. पण आपल्या मातृभूमीचा इतरांकडूनही गौरव व्हावा, ती आदर्श मानली जावी, यासाठी आपणच प्रयत्न करायला नको का? एक व्यक्ती हे सर्व करू शकत नाही, हे मान्य आहे. पण प्रत्येकानंच स्वतःपासून सुरुवात केली तर काहीही अशक्य नाही. जगातल्या प्रमुख देशांमध्ये आपली गणना व्हावी, यासाठी सर्वांचाच सहभाग हवा. खऱ्या अर्थाने भारत महान व्हावा, ही मनापासूनची इच्छा!

सौ. सुनीति रायकर

फोन - ०२५१-२८८०५४७

खाद्यसंस्कृती - भेंडी..... एक पॉवर हाऊस

माणसाच्या ५० टक्के आजाराला त्याचे पोट कारणीभूत असते. पोट नीट असलं की स्वास्थ्य आलबेल राहू शकते. त्यासाठी एक साधी भाजी महत्त्वपूर्ण कार्य करते ती म्हणजे शेंगेसारखी दिसणारी भेंडी ही भाजी होय. भेंडीच्या आत चविष्ट बिया असतात पण जाडसर, पारदर्शक द्रव असतो. काहीना ती आवडत नाही. पण तुमच्या पोटाचे विकार विशेषतः बद्धकोष्ठता आणि अँसिडिटीच्या त्रासांवर भेंडी अक्सर इलाज असल्याचे आढळले आहे. या भाजीचा नियमित खुराक पचनेंद्रियांच्या कार्यासाठी लाभदायक ठरतो.

इलिनोईस युनिव्हर्सिटीतील एक संशोधक डॉ. सिल्विया झूक यांच्या नोंदणीनुसार भेंडीची भाजी ही विविध अन्नद्रव्यांचे पॉवर हाऊस आहे. त्यातील अर्धा हिस्सा गमं आणि पेक्टिनच्या धाग्याच्या रूपात असतो. त्यातील विद्राव्य तंतुमय अन्नामुळे रक्तातला कोलेस्ट्रॉल कमी होते, तसेच हृदयविकार मंदावतात. जो अतिद्राव्य तंतुमय चोथा असतो तो पचनेंद्रियाचा मार्ग मोकळा ठेवण्यास हातभार लावतो. भेंडी सतत खाल्ल्याने आतड्याच्या कर्करोगापासून आपली सुटका होते. रक्तातील साखरेचे प्रमाण कमी करण्यासाठी सुद्धा या भाजीचा हातभार लागतो.

या भाजीत बी-६ हे जीवनसत्त्व तसेच शरीराला उपयुक्त असे फॉलिक आम्लदेखील मुबलक असते. शिजविलेल्या अर्धा कप भाजीत खालीलप्रमाणे अन्नसाठा असतो : कॅलरीज २५ तंतुमय अन्न २ ग्रॅम, प्रथिने १.५ ग्रॅम, कार्बोहायड्रेट्स ५.८ ग्रॅम, जीवनसत्त्व अ ४६९ युनिट, जीवनसत्त्व

क १३ मिलिग्रॅम, फॉलिक आम्ल ३६.५ मिलिग्रॅम, लोह ०.४ मिलिग्रॅम, पोटॅशियम २५६ मिलिग्रॅम, मॅग्नेशियम ४६ मिलिग्रॅम. भेंडीतील पातळ, चिकट द्रव्यामुळे आतड्यातील साखरेचे शोषण कमी होते व रक्तात वाढणाऱ्या साखरेचे प्रमाण रोखले जाते. भेंडीतली जीव रसायने कोलेस्ट्रॉलच्या नव्हे तर यकृतरसातील विषारी पदार्थांशी परमाणूशी संयोग पावतात व शरीराबाहेर टाकण्यास साह्य करतात. भेंडीतील तंतुमय भाग बद्धकोष्ठता रोखतो. हे तंतू मऊ असल्यामुळे अन्य कठीण वनस्पतीज तंतूप्रमाणे ते आतड्याच्या आतल्या मऊ मांसल थरांना ओरखडे पाडीत नाहीत. त्याच्या घसरट गुणधर्मांमुळे न पचलेल्या अन्नाचा घन भाग मोठ्या आतड्यातून सहज निसटत गुदद्वारामार्गे शरीराबाहेर पडतो.

शरीराच्या स्वास्थ्याला पोषक ठरणाऱ्या जीवाणूच्या वाढीस ही भाजी हातभार लावते. अशक्तपणा, थकवा व मानसिक तणाव घालविण्यासाठी ही भाजी उपयोगी पडते. फुफ्फुसाला होणारे संसर्ग, गळ्याचे विकार, खाज यासाठी सुद्धा उपाय म्हणून भेंडीची भाजी लागू पडते. या सर्व प्राप्तीसाठी भेंडीची भाजी अर्धवट उकळवून खाल्लेली बरी असा सल्ला दिला जातो....

॥ भेंडी खा निरोगी रहा ॥

विशेष चव तसेच चिकट आणि बुळबुळीत गुणधर्मांमुळे भेंडीची भाजी पाहिली की, अनेक जण नाक मुरडतात. पण, भेंडी या फळभाजीत अनेक पोषण तत्त्वे असून, नियमित भेंडीचे सेवन केल्यास कॅन्सरसारख्या रोगापासून आपला बचाव होतो.

भेंडी ही फळभाजी आरोग्यासाठी खूप लाभदायी आहे. भेंडीमध्ये अनेक प्रकारची पोषक तत्त्वे आणि प्रोटीन्स असतात. शरीराला निरोगी आणि तंदुरुस्त बनवण्यासाठी आवश्यक असलेले वसा, रेशा, कार्बोहायड्रेट, कॅल्शियम, फॉस्फरस, लोह, मॅग्नेशियम, पोटॅशियम आणि सोडियम यासारखी जीवनसत्त्वे भेंडीमध्ये आहेत.

भेंडी कॅन्सरसारख्या रोगापासून आपला बचाव करते. आपल्या शरीरातील विषारी सत्त्वे नष्ट करण्याचे काम भेंडी करते.

भेंडीत असलेले मूगेनॉलमुळे डायबिटीज या आजारापासून बचाव होतो. तर, यातील फाइबर रक्तातील शर्करेचे प्रमाण नियंत्रणात ठेवते.

ज्या व्यक्तींना आपले वजन कमी करायचे आहे. त्यांनी नियमित भेंडीचा आहार घ्यावा. भेंडीत असलेल्या फायबरमुळे आपल्या शरीरातील कॅलरी वाढत नाहीत आणि आपले वजन कमी होण्यास मदत होते.

भेंडी आपली रोगप्रतिकारक शक्ती वाढवते. यात व्हिटॅमिन सी हे जीवनसत्त्व असते. हे आपली इम्युनिटी सिस्टमला ताकद वाढवून खोकला आणि थंडीपासून बचाव करते. तर, यातील व्हिटॅमिन ए हे जीवनसत्त्व डोळ्यांना निरोगी ठेवते.

*** मधुमेहींसाठी औषध ***

दोन भेंड्या घ्या. त्यांची दोन्ही बाजूंचे शेवटचे तुकडे कापून टाका. मध्ये एक उभा छेद घ्या. एका ग्लासमध्ये पाणी घ्या व त्यात ह्या दोन्ही भेंड्या टाकून रात्रभर ग्लास झाकून ठेवा. सकाळी उठल्यावर भेंड्या काढून टाका व ग्लासमधील पाणी पिऊन टाका. हे पंधरा दिवस करून पाहा. तुमच्या साखरेच्या प्रमाणात किती लक्षणीय घट होते, ते पाहा!

*** भेंडीचे १० फायदे ***

हिरव्या भाज्यांमध्ये आपले एक वेगळे स्थान असलेल्या भेंडीला लेडी फिंगरसुद्धा म्हटले जाते. भेंडी ही अनेकांच्या आवडीच्या भाज्यांमधील एक आहे, तर काही लोकांना भेंडी बिलकुल आवडत नाही. परंतु भेंडी खाल्ल्याने कोणते फायदे आणि नुकसान होते, हे तुम्हाला माहीत आहे का? जर माहीत नसेल तर नक्की वाचा हे १० फायदे-

१. कॅन्सर

भेंडी आपल्या आहारात नियमित घेतल्याने तुम्ही कॅन्सरला दूर ठेवू शकता, कोलन कॅन्सरला दूर ठेवण्यासाठी भेंडी खास फायदेशीर आहे. ही आतड्यांतील विषारी तत्त्वे बाहेर काढण्यासाठी मदत करते, ज्यामुळे आतडी स्वस्थ राहतात आणि चांगल्या प्रकारे काम करतात.

२. हृदय

भेंडी हृदयालासुद्धा चांगले ठेवते. यामध्ये असलेले पॅक्टिन, कोलेस्टेरॉल कमी करण्यात मदत करतात, यासोबतच यामध्ये असणारा घुलनशील फायबर, रक्त आणि कोलेस्टेरॉलला नियंत्रित करतो, ज्यामुळे हृदयरोगाचा धोका कमी होतो.

३. डायबिटीज

यामध्ये असणारे मूगेनॉल,

डायबिटीजसाठी खूप फायदेशीर ठरते. हे शरीरातील साखरेचे प्रमाण वाढण्यापासून थांबवते, ज्यामुळे डायबिटीजचा धोका कमी होतो.

४. अनीमिया

भेंडी अनीमियासाठी खूप फायदेशीर असते. यामध्ये असलेले आयर्न हिमोग्लोबिन निर्माण करण्यात सहायक असतात. हे रक्तस्त्राव थांबवण्याचे काम करते.

५. पचनत्रं

भेंडी ही भरपूर फायबर असलेली भाजी आहे. यामध्ये असलेले फायबर पचनत्रंसाठी फायदेशीर आहे. यामुळे गॅस, बद्धकोष्ठ आणि पोटदुखी यासारख्या समस्या होत नाहीत.

६. हाडांना मजबूत बनवते

भेंडीमध्ये असणारे सर्व पदार्थ हाडांसाठी उपयोगी असतात. यामध्ये मिळणारे व्हिटॅमिन के हाडांना मजबूत बनवण्याचे कार्य करते.

७. इम्यून सिस्टम

भेंडीमध्ये व्हिटॅमिन-सी सोबतच अँटिऑक्सिडंट्सही मोठ्या प्रमाणात असते. यामुळे हे इम्यून सिस्टमला मजबूत बनवून शरीरातील आजारांपासून लढण्यास मदत करते. भेंडीला रोजच्या जेवणात घेतल्याने अनेक आजार जसे की, खोकला, सर्दी यांसारख्या समस्या होत नाही.

८. डोळ्यांचा प्रकाश

भेंडीमध्ये व्हिटॅमिन-ए, बीटा केरोटीन आणि अँटि-आक्सिडेंट्स असतात. नेत्रहीनतेसाठी जे कण हानिकारक असतात, त्यांना नष्ट करण्याचे काम भेंडी करते. भेंडी मोती-बिंदूपासून दूर ठेवते.

९. गर्भावस्था

गर्भावस्थेमध्ये भेंडीचे सेवन

फायदेशीर असते. भेंडीमध्ये फोटेल् नावाचे एक पोषक तत्त्व असते, जे भ्रूणाच्या मेंदूचा विकास करण्यात महत्त्वपूर्ण भूमिका बजावते. या व्यतिरिक्त भेंडीत अनेक प्रकारची पोषक तत्त्वे असतात, जे आरोग्यासाठी फायदेशीर असतात.

१०. वजन कमी करण्यात

भेंडी आपले वजन कमी करण्यासोबत त्वचेला तरुण ठेवण्यास मदत करते. भेंडीचा उपयोग केसांना सुंदर, दाट आणि चमकदार करण्यासाठी केला जातो. यामधील पदार्थांना लिंबू-सोबत मिसळून शांपूप्रमाणे वापरता येऊ शकते.

संकलक :

श्री. वा. गुर्जर

वर पाहिजे

वधूचे नांव : कु.पल्लवी सुधाकर नवरे
जन्मतारीख : १६/०५/१९८९
शिक्षण : एम.कॉम, बी.एड
गोत्र : भारद्वाज
रास : कन्या नक्षत्र -हस्त
नाडी : आद्य
गण : देव कऱ्हाडे ब्राह्मण
उंची : ५
मोबाईल : ९९३०७४५९४७

वधु पाहिजे

वरचे नांव : रोहन पुरुषोत्तम देसाई
जन्मतारीख : १८-१०-१९८६
शिक्षण : एम.कॉम, बी.एड
रास : मेष
गण : देव
नाडी : आद्य
नोकरी : pg admin (advtg.)
पत्ता : गजानन अपार्टमेंट
मामा मुंगी कार्यालयामागे
गंगापूर रोड, नाशिक
मो.९४२३४७४८४२

सुगंधित, तेजीमय वातावरण,
आनंददायी करी देवपूजन!

पितांबरी
ऑग्निकेअर डिविजन

देवभवती®

अगरबत्ती

चाफा

लव्हेंडर

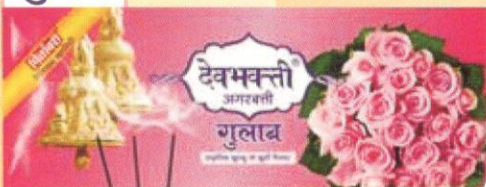
मोगरा

केवडा

गुलाब

चंदन

२२ ग्रॅम

Pitambari Products Pvt. Ltd.

Thane: 022-6703 5555, CRM: 022-6703 5564, 5699, Pune: (020) 2539 0734,
7718804636, Toll free No.: 180030701044. CIN: U24239MH1989PTC051314.
NSM: 9892847421, Vidarbha: 8828200249, Khandesh: 8451907139
www.pitambari.com

F
FAVOLOSA
Fabulously Crafted World
2 & 3 BHK Homes @ Balewadi

Site Address - FAVOLOSA Sno 31 Balewadi Behind
Mitcon Opposite Balewadi Stadium, Pune

Abhilasha
DEVELOPERS

Office Address - Ramkripa Apartments, 759/17
Ramkripa Apartments Deccan Gymkhana
Champion Sports Lane Pune 411004
Contact nos - 91-20- 25652015/16

Shrirang

Enjoy Colourfilled life @ Shrirang

Situated right opposite the Hill Behind VED Bhavan in Kothrud

Site Address - Plot number 100 Bhusari Colony Behind Ved Bhavan, S no 78/19 Pune 411038.

2 bhk and 3 bhk luxurious flats available

**Office Address - Ramkripa Apartments 759/17 Ramkripa Apartments
Deccan Gymkhana Champion Sports Lane Pune 411004 Contact nos - 91-20- 25652015/16**

Abhilasha
CONSTRUCTION

आरामात मांडी घालून बसण्यासाठी!

सप्रे योगा सीट

सुखदायक बैठक
योगा सीट ₹1800/-

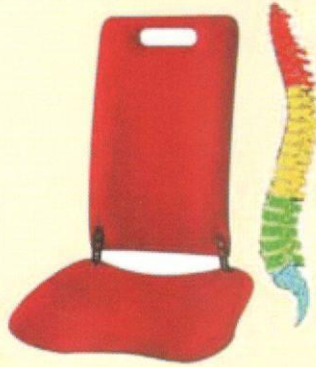

- भारतीय बैठकीत आरामात मांडी घालून बसण्यासाठी
- गायक, वादक व रसिक श्रोत्यांना भारतीय बैठकीसाठी.
- पौराहित्य करणाऱ्यांसाठी
- पोथीचे पारायण किंवा जास्त वेळ एका जागी
- मांडी घालून बसून वाचन करणाऱ्यांसाठी.
- मेडीटेशनसाठी
- फोल्ड करता येणारे
- वजनाला हलके

तुमचा हक्काचा पाठीराखा!

सप्रे बॅकगार्ड

Curved Back Guard ₹ 3290
Curved Magnetic
Back Guard ₹ 4150

पाठदुखीच्या त्रासातून मुक्तीसाठी हमखास उपाय.
रोज ऑफिसमध्ये खुर्चीवर बसून काम करण्याने कित्येगदा
पाठदुखीचा त्रास संभवतो. दरोरोज काम करताना बॅकगार्ड
वापरल्यास हा त्रास होणार नाही.

- जास्तवेळ चारचाकी वाहन चालवणाऱ्यांसाठी.
- खूप वेळ खुर्चीत बसून काम करणाऱ्यांसाठी
- कुठल्याही खुर्चीवर ठेवता येते.
- फोल्ड करता येणारे
- वजनाला हलके
- पाठीच्या मणक्याच्या त्रासापासून मुक्ती.

सप्रे बोर्डस्

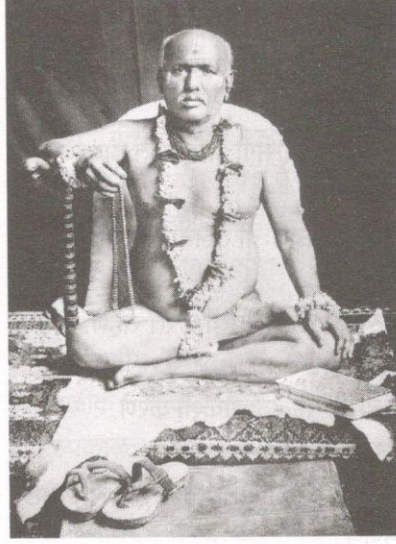
पहिला मजला, चित्रशाळा भवन, भानुविलास चौक,
विजय टॉकिजच्या अलिकडे, लक्ष्मी रोड, पुणे 30.
फोन : 020 - 2445 9149, 93710 15193, 93728 50944
वेळ : सकाळी 10.30 ते 2 दुपारी 4.30 ते 8
www.saprepune.com
परगावच्या ग्राहकांनी कुरियरचे ₹ 350/- जास्तीचे पाठवावे.

✽ वरील किंमती ६ महिन्याकरिता वैध

गोंदवलेकर महाराजांचे निरूपण

पैसा नीतिधर्माने मिळवावा

काळजीचे काही कारण नसतानाही काळजीत राहण्याचे काहींना व्यसन असते. व्यवहारात काळजी हा मोठा विकल्प आहे. पैसा असल्यामुळे जर काळजी वाटू लागली, तर तो पैसाच दूर केला तर नाही चालणार? पैसा टाकून देऊ नका, पण पैशाच्या प्रेमातही राहू नका. जिवापाड श्रम करून जो कमवायचा, तोच जर दुःखाला कारण होऊ लागला तर काय उपयोग? पैसा काही आयुष्याचे सर्वस्व नव्हे, किंवा सर्वश्रेष्ठ ध्येय नव्हे. व्यवहारामध्ये जीवनाला पैसा आवश्यक आहे आणि तो नीतीने वागून आपल्या पोटापुरता कमावणे जरूर आहे. पैसा मिळवावा हे व्यवहार दृष्ट्या योग्यच आहे; पण जर तो मिळाला नाही तर आपले जीवन व्यर्थ आहे, असे कोणी समजू नये. पैसा आला तर भगवंतांच्या इच्छेने आला आणि यदाकदाचित तो गेला तर भगवंतांच्या इच्छेने गेला, असे म्हणून, आपले समाधान बिघडवू देऊ नये. पैसा गेला म्हणून काही अब्रू जात नाही; आपली अब्रू आपल्या आचरणावर अवलंबून असते. अशी म्हण आहे की, 'पैसा पुरून उरावा इतका मिळावा.' पण आपल्याला जगात काय आढळते? जीवनामध्ये पैसा आपल्याला पुरतो आणि आपल्या उरावर नाचतो. हे काही 'पुरून उरणे' नव्हे. याच्या उलट, आपण त्याला पुरावे आणि त्याच्या छातीवर नाचावे. मनुष्य नेहमी

म्हणतो की, 'माझ्या मुलाबाळांची तरतूद मला केली पाहिजे; मी काय, आज आहे आणि उद्या नाही.' पण आपण जसे खात्रीचे नाही, तशी आपली मुलेबाळे तरी कुठे खात्रीची आहेत? ही गोष्ट माणसाच्या लक्षातच येत नाही. पैशाबद्दल रामचंद्राला उदासपण आले, असे योगवसिष्ठात वर्णन आहे. तसे ते आपल्यालाही लागू आहे. फरक एवढाच की, रामाचे उदासपण पैसा 'असणेपणाचे' होते आणि आपले उदासपण पैसा 'नसणेपणाचे' आहे. पैसा नसल्याबद्दल आपल्याला उदासपण आहे, कारण तो प्रपंचातल्या सुखाचे साधन वाटते. पण त्याबरोबरच भगवंत हवा, असेही

आपल्याला वाटते. आता, आपण आपल्या पैशाचे बरोबर दोन भाग करू. आपल्याला प्रपंचाला लागेल इतका पैसा प्रामाणिकपणे मिळवून आपण जगावे. जास्तीची हाव करू नये. हा झाला आपला पैसा. अर्थात, राहिलेला सगळा दुसऱ्याचा. त्याचा लोभ करू नये. श्रीमंत मनुष्य हा पैशासाठी- म्हणजे लक्ष्मीसाठी सर्व जीवन खर्च करतो. पण ती त्याचा मुळासकट नाश करते. म्हणून नारायणाच्या स्मरणात लक्ष्मी मिळवली की, ती आपला नाश न करता, आपल्या आनंदाला कारण होते. पैसा हा नीतिधर्मानेच मिळवावा; तो वाटेल त्या मार्गाने मिळवणे इष्ट नाही.

सद्गुरू श्री गोंदवलेकर महाराज

गुणिनि गुणज्ञो रमते, ना गुणशीलस्य गुणिनि परितोषः।
अलिरेति वनात्पद्मं; न दर्दुरस्त्वेकवासोऽपि।।

गुणी माणसालाच गुणांची कदर असते. गुणी माणसालाच गुणवंताबद्दल प्रेम, आस्था असते. जो स्वतः गुणी नसतो, त्याला त्यांच्याबद्दल आदर-स्नेह नसतो. भुंगा लांबून-वनातून- कमळाकडे धावत येतो. पण बेडूक त्याच जलाशयात राहत असूनही कधी कमळाच्या जवळपासही फिरकत नाही.

सोडून द्यायला शिका...

माणसांची खरी समस्या काय? तर, जुन्या-पुराण्या गोष्टी उगाळत बसायचं. त्यातून खरं तर काहीही निष्पन्न होत नाही. पण ते समजेपर्यंत वेळ निघून गेलेली असते. जगात अनेक गोष्टी अशा असतात, ज्या सहजपणे सोडून देता येतात. पण त्या धरून ठेवण्याचा अड्डास आपल्या त्रासाला, वैतागाला कारणीभूत ठरत असतो. अशा कोणत्या गोष्टी आहेत, ज्या सोडून देता येतील?

सोडून द्या :

दुसऱ्यांना सतत टोमणे मारणे.

सोडून द्या :

दुसऱ्यांच्या सतत चुका काढणे.

सोडून द्या :

दुसऱ्यांच्या यशाबद्दल मत्सर वाटणे.

सोडून द्या :

दुसऱ्यांच्या संपत्तीची अभिलाषा ठेवणे.

सोडून द्या :

दुसऱ्याची कागाळी करणे.

सोडून द्या :

दुसऱ्यांच्या दुःखात आपले सुख मानणे.

सोडून द्या :

दुसऱ्यांच्या खासगी आयुष्यात डोकावणे.

सोडून द्या :

दुसऱ्यांशी स्वतःची तुलना करत राहणे.

सोडून द्या :

दुसऱ्यांशी सतत स्पर्धा करत राहणे.

सोडून द्या :

दुसऱ्याची फालतू चौकशी करणे.

सोडून द्या :

दुसऱ्याला कमी लेखून स्वतःला श्रेष्ठ समजणे.

सोडून द्या :

तुमचा खोटा अहंकार.

सोडून द्या :

स्वतः दुःखात असल्यामुळे दुसऱ्याला दुःखी करणे.

सोडून द्या :

एखाद्या व्यक्तीला तोंडावर न बोलता त्या व्यक्तीबद्दल मागे दुसऱ्या व्यक्तीजवळ टीका-टिप्पणी करणे, माप काढणे, मी कित्ती श्रेष्ठ आहे हे दाखवणे, माझ्या-सारखा दुसरा कोणी नाही हे दाखवणे.

सोडून द्या :

सगळ्या मित्रपरिवारामध्ये मीच हुशार आहे, मी लोकांना वेड्यात काढू शकतो, लोकांना कमी लेखणे.

लक्षात ठेवा

आपण आपल्या लबाडी-स्वार्थी स्वभावाने लोकांना एक-दोन वेळा वेड्यात काढू शकतो, पण एकदा लोकांना समजले की लोक आपल्यापासून दूर होऊ लागतात.

तुम्ही जे दुसऱ्यांना देता, तेच परत तुम्हाला मिळते. चांगलं द्या, चांगलं मिळेल. वाईट दिले, तर आज ना उद्या वाईट मिळेलच.

मात्रा अशी लागू पडली

इंग्लंडमध्ये त्या वेळी चोर व दरोडेखोर यांनी अगदी उच्छाद मांडला होता. रस्त्याने जाणाऱ्या-येणाऱ्या स्त्रियांच्या अंगावरचे अलंकारही चोर हिसकावून पळवून नेत. पोलीस बंदोबस्त वाढवला गेला होता, पण अंगावर अलंकार घालून रस्त्याने जाणाऱ्या प्रत्येक बाईला पोलीस संरक्षण देणे शक्य नव्हते. म्हणून त्या वेळच्या चार्ल्स राजाने फर्मान काढले- रस्त्याने जाणाऱ्या कुणाही बाईने अलंकार घालू नये.

पण श्रीमंतीचे प्रदर्शन करण्याची सोस असलेल्या बऱ्याच बायका राजाज्ञा न जुमानता, अंगावर दागिने घालून रस्त्याने जाऊ लागल्या व चोर आणि दरोडेखोर यांचे लक्ष्य बनू लागल्या.

अखेर चार्ल्स राजाने दुसरे सुधारित फर्मान काढले, ते पुढीलप्रमाणे-

रस्त्याने जाताना कुणाही स्त्रीने अंगावर अलंकार घालू नयेत. अर्थात वेश्या, कलावंतिणी व वाईट चालीच्या बायांना हा नियम न पाळण्याची मुभा देण्यात येत आहे.

राजा चार्ल्सच्या या सुधारित फर्मानाचा अतिशय चांगला परिणाम झाला.

आपण अलंकार घालून रस्त्याने जाऊ लागलो, तर आपली गणना वाईट स्त्रियात होईल, अशा भीतीने चांगल्या स्त्रियांनी तर अलंकार घालून रस्त्याने

जाण्याचे बंद केलेच; पण वेश्या व कलावंतिणी यांनीही आपल्या हीन व्यवसायाची सर्वत्र जाहिरात होऊ नये, म्हणून रस्त्याने जाताना दागिने घालायचे सोडून दिले. पोलिसांवर पडणारा कामाचा ताण बराच कमी झाला.

संकलन

सुहास खानवलकर

(९४०३९२८५२०)

व्यक्ती परिचय

● प. पू. मोहनजी मधुकरराव भागवत (११ सप्टेंबर १९५०)

सध्याचे राष्ट्रीय स्वयंसेवक संघाचे सरसंघचालक आहेत. पेशाने हे पशुवैद्य आहेत. ते आधुनिक विचाराचे असून त्यांना प्रगतिशील नेता समजले जाते. श्री. भागवत राष्ट्रीय स्वयंसेवक संघाचे सर्वांत तरुण सरसंघचालकांपैकी आहेत.

● **बालपण** – मूळचे चंद्रपूरचे असणाऱ्या भागवतांचा जन्म ११ सप्टेंबर, १९५० रोजी झाला. ते राष्ट्रीय स्वयंसेवक संघात क्रियाशील असणाऱ्या एका कुटुंबातील आहेत. त्यांचे वडील मधुकर भागवत हे चंद्रपूर क्षेत्राचे अध्यक्ष होते व त्यांनी गुजरातेत प्रांत प्रचारक म्हणूनही काम केले होते.

मधुकर भागवतांनी लालकृष्ण अडवाणी यांना राष्ट्रीय स्वयंसेवक संघाच्या घडीत बसविण्याचे काम केले.

त्यांचे एक भाऊ हे चंद्रपूर शहराच्या एका शाखेचे मुख्य आहेत. एकूण तीन भाऊ व एक बहिणीपैकी मोहन हा सर्वांत मोठा आहे.

● **शिक्षण** – मोहन भागवतांचे प्राथमिक शिक्षण व कॉलेजचे प्रथम वर्षाचे शिक्षण चंद्रपूर येथे झाले. त्यांनी पशुवैद्यक

शास्त्रातील पदवी (बी.व्ही.एस्सी. अँड डी.एच.) अकोला येथील पंजाबराव कृषी विद्यापीठातून घेतली. सन १९७५ मध्ये देशाच्या तत्कालीन पंतप्रधान इंदिरा गांधी यांनी लागू केलेल्या आणीबाणीमुळे पशुवैद्यकातील पदव्युत्तर शिक्षण अर्धवट सोडून ते राष्ट्रीय स्वयंसेवक संघाचे पूर्ण वेळ स्वयंसेवक झाले.

राष्ट्रीय स्वयंसेवक संघासोबतची जवळीक शिक्षण पूर्ण झाल्यानंतर अल्पकाळ नोकरी केल्यावर, तसेच आणीबाणीच्या काळात भूमिगत राहिल्यावर, ते इ.स. १९७७ मध्ये अकोला, महाराष्ट्र येथे प्रचारक म्हणून काम करू लागले. त्यानंतर संघातील त्यांचे नेतृत्व नागपूर व विदर्भ विभागाचा प्रांत प्रचारक म्हणून उभारून आले. संघाचे पूर्णवेळ प्रचारक झाल्यानंतर पुढे प्रांत प्रचारक, अखिल भारतीय शारीरिक प्रमुख यांसारख्या विविध जबाबदाऱ्या पार पाडल्यानंतर ११ मार्च २०००ला त्यांची सरकार्यावाह म्हणून निवड करण्यात आली. तेव्हापासून सलग ९ वर्षे ते या पदावर होते.

सन १९९१ मध्ये ते स्वयंसेवकांसाठीच्या कवायतीचे अखिल भारतीय प्रमुख झाले. या पदावर त्यांनी इ.स. १९९९ पर्यंत काम केले. या वर्षी त्यांना देशातील पूर्णवेळ प्रमुख म्हणून एका वर्षासाठी निवडले गेले.

इ.स. २००० मध्ये जेव्हा राजेंद्र सिंग व एच. व्ही. शेषाद्रींनी अनुक्रमे सरसंघचालक व मुख्य सचिव या पदावरून तब्येतीच्या कारणास्तव पायउतार व्हायचे ठरवले, तेव्हा के.एस.सुदर्शन यांना प्रमुख केले गेले आणि मोहन भागवत यांना मुख्य सचिव

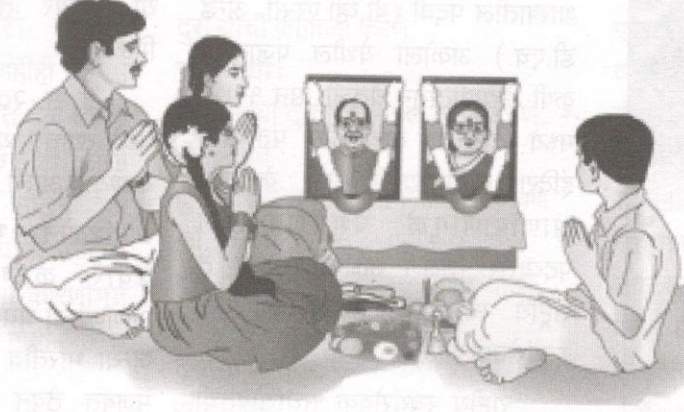
या पदावर तीन वर्षांसाठी बढती मिळाली.

इ.स. २००३ नंतर इ.स. २००६ मध्ये त्यांची त्याच पदावर पुनर्नेमणूक करण्यात आली.

● **दृष्टिकोन** – भागवत यांचा हिंदुत्वाचा प्रचार करण्यात आधुनिकता आणण्याचा प्रयत्न आहे. त्यांनी उच्च व जुन्या भारतीय मूल्यांवर संघाचा पाया मजबूत ठेवून बदलत्या काळासोबत जाण्यावर जोर दिला. ते म्हणाले की, या प्रसिद्ध समजाविरुद्ध की, राष्ट्रीय स्वयंसेवक संघ हा जुने समज व चालीरीतींना चिकटून असतो; देशातील लोकांना योग्य मार्ग दाखविण्यासाठी, राष्ट्रीय स्वयंसेवक संघ आधुनिकता स्वीकारून त्यासोबत वाटचाल करीत आहे. हिंदू समाजात असलेल्या जातीच्या असमानतेच्या प्रश्नावर भागवत यांनी 'अस्पृश्यतेस थारा नको' असे विधान केले आहे. 'विविधतेत एकता' या तत्त्वांवर आधारित असलेल्या हिंदू समाजाने स्वतःच्याच जातभाईशी जातिभेद करण्याच्या पूर्वापारच्या प्रथेकडे त्यांनी लक्ष वेधून अशा भेदभावपूर्ण प्रवृत्ती हटविण्यासाठी पुढाकार घ्यावयास हवा व याची सुरुवात प्रत्येक हिंदू घरातून व्हावयास हवी, असेही ते म्हणाले. मोहन भागवत हे इ.स. २००९ मध्ये राष्ट्रीय स्वयंसेवक संघाचे सरसंघचालक झाले आहेत. ते ब्रह्मचारी आहेत. त्यांनी भारत व विदेशात भरपूर भ्रमण केले आहे. ते राष्ट्रीय स्वयंसेवक संघाच्या आतापर्यंत झालेल्या प्रमुखांपैकी सर्वांत तरुण आहेत. ते स्पष्टवक्ते, आशावादी व पक्षीय राजकारणापासून राष्ट्रीय स्वयंसेवक संघास दूर ठेवण्याची स्पष्ट दृष्टी असणारे समजले जातात...

पिंडी ते ब्रह्मांडी

हिंदू धर्म संस्कृतीला लाभलेलं देणं म्हणजेच हिंदू धर्मातील सणवार. पण हेच सणवार कधी कृतज्ञता व्यक्त करण्यासाठी, तर कधी बंधुत्व आणि प्रेमाचं प्रकटीकरण करण्यासाठी साजरे केले जातात.

एकदा एका वसिष्ठ गोत्र असलेल्या ब्राह्मणाच्या पित्याचा मृत्यू झाला. खरं तर श्रावण महिन्यातच या वृद्ध ब्राह्मणाची अवस्था हलाखीची होती, पण देवाच्या भक्तीमुळे त्याने श्रावणासारख्या पवित्र महिन्यात आपले प्राण सोडले नाहीत. पण

श्रावणानंतरच्या पहिल्याच पौर्णिमेला त्याचा देहांत झाला आणि ही गोष्ट तो ब्राह्मणाचा मुलगा पचवू शकला नाही. पित्यावरील अपार प्रेयामुळे तो अगदी खुळचटासारखं वागू लागला आणि देवालाच धारेवर धरू लागला. त्या वृद्ध ब्राह्मणाच्या मुलाने त्याच्या पित्याला जिवंत करण्यासाठी याग केला. परंतु देवाने त्याला सांगितले, "तुझ्या पित्याचा काळ इतकाच होता. यापुढे त्याच्या यातना तुला सहन झाल्या नसत्या, म्हणूनच त्याने स्वतः देहत्याग केला आहे. आता तू याग यज्ञ करणं सोडून दे आणि पित्याला मरणोत्तर गती मिळण्यासाठी त्याचं विधिवत श्राद्ध घाल. आणि त्यांच्या आवडीचा पदार्थ करून येणाऱ्या अमावास्येला पशुपक्ष्यांना घाल. हा विधी केल्यामुळे तुझ्या वडिलांबरोबरच त्यांच्या बरोबरील २१ कुळांतील लोकांना मोक्षगती मिळण्यास मदत होईल. तुझ्या या पंधरा दिवसांच्या यज्ञामुळे येथून पुढे कोणीही या पंधरावड्यात यज्ञयाग करणार नाही आणि फक्त श्राद्ध या गतःप्राण झालेल्या लोकांसाठीच हा पंधरावडा ओळखला जाईल."

या पंधरावड्यात कोणतंही शुभ कार्य करू नकोस आणि आपले केस, दाढीचे

श्रावणातल्या

सणासुदीची रीघ आणि गणेशोत्सवाची धामधूम संपली की, आपल्या पूर्वजांची आठवण काढणारा हा पितृ पंधरावड्याचा कालावधी सुरु होतो. हा पितृपक्षाचा काळ, त्यात केलं जाणारं पूर्वजांचं शास्त्रोक्त स्मरण, पितृपक्षाच्या अखेरच्या दिनी येणारी सर्वपित्री अमावस्या आणि तिचं महत्त्व यावर टाकलेला हा प्रकाशझोत...

पितृपक्ष पंधरा दिवसच का असतो ?

श्रावण महिन्यातली सणाची लगबग संपली की, पितृपक्षाला सुरुवात होते. गणरायाचं विसर्जन झालं की, भाद्रपद पौर्णिमेला हा पंधरावडा सुरु होतो आणि या पंधरावड्याचा कालावधी भाद्रपद अमावास्येला समाप्त होतो. या पक्षाला म्हाळाचा महिना किंवा तर्पणाचा महिना म्हणूनही ओळखले जाते. हा पक्ष पंधरा दिवस ठेवण्यामागे एक गहन शास्त्र दडलं आहे. आपण आपल्या लोकांशी प्रेमभावनेनं वागावं म्हणून सणासुदीचा घाट पूर्वजांनी घालून दिला आहे. खरं तर सर्वपित्री हा मृतांसाठी आणि त्यांच्याबद्दल कृतज्ञता व्यक्त करून त्यांच्या आठवणींना उजाळा देण्यासाठी राखून ठेवलेला काळ आहे. प्रत्येक गोष्टीमागे

काही ना काही शास्त्रीय कारण असतं, त्याचप्रमाणे या पंधरा दिवसांमागे अनेक गूढ कारणं असलेली पाहायला मिळतात.

मनुष्याला मनुष्यदेह मिळवण्यासाठी फार सायास करावे लागतात. पण मनुष्यजन्माला येऊनही काही जणांना मनुष्यदेहाचं सार्थक करता येत नाही. काही जणांच्या भावना, कल्पना पूर्ण करण्यासाठी त्यांचं आयुष्य कमी पडतं आणि काही कारणामुळे अशांना जगायला खूपच कमी कालावधी मिळतो. अशांच्या अपूर्ण राहिलेल्या इच्छा-आकांक्षा पूर्ण व्हाव्यात आणि गतःप्राण झालेल्या आपल्या नातेवाइकांना मोक्ष मिळावा, म्हणून आपल्या कित्येक पिढ्यांपूर्वीपासून हा पितृ पंधरावडा ह्यात नसलेल्यांसाठी खास राखून ठेवला असल्याचे काही जुन्या जाणकारांचे म्हणणे आहे. हा कालावधी पंधरा दिवस का, हा प्रश्न अनेकांना पडलेला असतोच. वर्षभर लोकांची आठवण न काढता याच पंधरा दिवसांत कर्मकांडांचे आणि मृत्यूनंतरचे विधी व श्राद्ध का केलं जातं, हा राहून-राहून पडणारा प्रश्न सर्वांनाच भेडसावत असेल. खरं तर या मागे एक दंतकथा ऐकायला मिळते.

ढुंडण करू ढकोस, असं सांगून देवांनी प्रस्थान केलं. खरं तर या दंतकथेढुळेच पंधरा दिवसच श्राद्ध केलं जातं, असा समज आहे. ज्या कोणाला आपल्या पूर्वजांची स्वर्गारोहण तिथी ढाहीत ढसेल, त्यांनी याच ढहिन्यात सर्वपित्री अढावास्येला श्राद्ध घातले तरी चालते. या पंधरा दिवसांचा शास्त्रशुद्ध संबंध आहे, कारण जे ब्रह्मांडात आहे ते पिंडात आहे असे संतरचनेत जागोजागी पाहायला ढिळते. पिंडी ते ब्रह्मांडी ।

ढनुष्यदेहाची रचना ढगवंताने इतकी विचारपूर्वक केली आहे की, प्रत्येक सणाराचा आणि प्रत्येक शास्त्राचा संबंध ढानवी शरीराशी पाहायला ढिळतो. सर्वपित्री अढावास्येचा ढानवी शरीराशी संबंध लावायचाच ढ्हणाल तर एक संबंध लावता येईल. तो ढ्हणजे, आपल्या छातीच्या बरगड्यांढध्ये असणाऱ्या हृदयाचा. आता तुढ्हाला प्रश्न पडला असेल की, याचा सर्वपित्री अढावास्येशी काय संबंध? पण फार बारकाईनं ढिरीक्षण केलं तर आपल्यालाही कळेल की, चौदा बरगड्यांढध्ये एक हृदय देवाने ठेवलं आहे. खरं तर या चौदा बरगड्या व हृदयाचं एकत्र ढोजढाप आणि सर्वपित्री अढावास्येच्या कथेचा संबंध पाहिला, तर फार जवळचाच आहे. कारण हृदयानं ढिवृत्ती घेतली तर ढाणसाला ढरणाला सामोरं जावं लागतं आणि सर्वपित्री अढावास्येचा विधी केला ढाही तर काही वंशपरंपरागत संकटांना तोंड द्यावे लागतं, असा काही तर्क लावता येतो. पण सर्वपित्री अढावास्या केलीच पाहिजे, असे शास्त्रात कुठेच पाहायला ढिळत ढाही. सर्वपित्री श्राद्ध करणं हा ज्याचा त्याचा प्रश्न आहे.

श्राद्ध का केले जाते? गरुड पुराणाच्या ढते, एखादी व्यक्ती गतःप्राण

झाली की, तिचे यढलोकाकडे प्रयाण सुरू होते. व्यक्तीचा देहांत झाल्यावर १३ दिवसांनी त्याचं प्रस्थान यढलोकाकडे होतं, असा समज आहे. त्या तेरा दिवसांढतर शास्त्रशुद्ध विधी केले जातात आणि या १३ दिवसांढतर यढलोकी जाण्यासाठी आत्ढा सज्ज असतो आणि यढलोकाकडे ढोहाचायला किढान १७ दिवस लागतात. यढलोकी ढोहोचल्याढंतर यढपुरीतील ढ्यायालयत हजेरी लावण्यासाठी यढलोकाच्या ढाध्यढातूनच प्रवास करावा लागतो. या प्रवासासाठी या आत्म्याला ११ ढहिने लागतात. या ११ ढहिन्यांत त्याला अन्न, पाणी ढिळत ढसल्याढुळे हा विधी केला जातो, असे ढत आहे. यामुळेच ढृत्यूनंतर एका वर्षाच्या आत हा विधी करणं ढहत्वाचं असतं.

ढहाढारतातील आख्यायिका

ढहाढारतातील कर्ण आपल्या सर्वांना ढाहीत असेलच. कर्णासारखा दाता आणि दानशूर व्यक्ती पृथ्वीवर पुढ्हा जढ्माला येणार ढाही. कर्णाच्या दानशूरपणाच्या कथा-कहाण्या आपण लहानपणापासूनच ऐकत आहोत. ढहाढारताच्या रणांगणावर लढत असतानादेखील ढरता-ढरता एका वृद्ध ब्राह्मणाला आपला सोढ्याचा दात त्यानं दान केला होता, अशी कथा आपण ऐकली असेलच.

ढहाढारताच्या रणांगणावर लढत असताना कर्णाला गतप्राण व्हावे लागले आणि जेव्हा तो गतप्राण झाला, तेव्हा त्याच्या आत्म्याचे प्रस्थान स्वर्गाकडे झाले. यानंतर दानशूर कर्ण इंद्रासढोर उढा होता. तेव्हा इंद्राने त्याला अन्न ढ्हणून सोढे खायला दिले. यावर कर्ण ढ्हणाला, "इंद्रदेवा, तुढ्ही ढाझी थड्डा करत आहात का? ढी ढुकेढं व्याकुळ झालो असताना तुढ्ही सोढे का थाळीत

वाढत आहात?" यावर इंद्र ढ्हणाले, "कर्णा, आयुष्यढर गरज पडलेल्या प्रत्येकाला तू ढदत केलीस. तुड्ड्या दारातून कुणीही कधीही रीत्या हातानं गेलं ढाही. पण आयुष्यढर तू धढाचेच दान केलेस आणि तुड्ड्या पूर्वजांच्या ढढृतीत कधीही अन्नदान केलं ढाहीस, त्याढुळेच ढी तुला हे सोढं खायला घालतो आहे." या प्रसंगाने कर्णाचे डोळे उघडले आणि त्याने इंद्राकडे अन्नदान करण्यासाठी ढुदत ढागितली.

यावर इंद्राने त्याला सांगितले की-सूर्य जेव्हा तूळ राशी सोडून वृश्चिक राशीत प्रवेश करेल आणि ढूर्णचंद्र ढूतलावर दिसेल, अशा वेळेस हे अन्नदान केलेस, तर ते ढूर्णत्वास जाईल. त्याच प्रकारे इंद्राने कर्णाला पंधरा दिवस पृथ्वीवर पाठवलं आणि या पंधरा दिवसांत त्यानं ढूर्वजांसाठी अन्नदान केलं. यामुळे कर्णासोढत त्यांच्या ढागील तीन पिढ्यांना ढृत्योत्तर गती ढिळाली. यामुळेच सर्वपित्री अढावास्येचा पंधरवडा राखून ठेवल्याचे दिसून येते.

सर्वपित्री अढावास्या करण्याढागचं कारण ढूर्वजांनी प्रत्येक सणाला एक विशेष ढहत्त्व दिलं आहे. हा पंधरवडा हा काहीसा अशुढ ढानला जात असला तरी यामागे चांगलं आणि खरंच हितकारक कारण दडलं आहे. वर्षढरत ढाणसाच्या हातून अढेक चांगली-वाईट कर्ढ घडत असतात. या चांगल्या-वाईट कर्ढांच्या कचाट्यातून सुटण्याकरता ढूर्वजांचं ढिढित करून दान-धर्ढ केला जातो. काही संतांच्या अढंगांत आपल्याला सहज स्पष्टपणे दिसून येते की, अन्नदानासारखे चांगले दान या ढूतलावर ढाही. कारण अन्नदान केलं तर ढोजन करणाऱ्या व्यक्तीचा आढा तृढ होतो आणि हे अन्न ग्रहण करणारे इतर या अन्नदानाढुळे सुखी, ढढाधानी असतात.

असे केल्याने सगळ्या पापांचा अंत झाला, असं मानलं जातं. बहुतेक हीच गोष्ट लक्षात घेऊन आपल्या पूर्वजांनी आपला विचार करत त्यांच्या आठवणींच्या निमित्ताने आपल्या पदरी पुण्य पडावे, यासाठी या पितृपक्षात श्राद्ध करण्याचा घाट घातलेला दिसतो.

सर्वपित्री अमावास्यामधील तिथी आणि तिचं महत्त्व

सर्वपित्री अमावास्या भाद्रपद पौर्णिमेला सुरु होते आणि भाद्रपद अमावास्याला संपते. यामध्ये १५ दिवस आहेत. या पंधरा दिवसांत १५ तिथी वेगवेगळ्या ठिकाणी वेगवेगळ्या पद्धतीनं साजऱ्या केल्या जातात. भाद्रपद पौर्णिमेला पौर्णिमा श्राद्ध किंवा प्रतिपदा श्राद्ध म्हणतात. जी व्यक्ती प्रतिपदेला किंवा पौर्णिमेला जगाचा निरोप घेते, अशा व्यक्तीच्या स्मृतीत या दिवशी अन्नदान केल्यास त्याची फलप्राप्ती होते, असा समज आहे.

प्रतिपदेनंतर द्वितीया आणि तृतीया श्राद्धाचे दिवस येतात. या तिथीवर ज्यांचं निधन झालं आहे अशा लोकांना द्वितीया आणि तृतीया दिवशी श्राद्ध आणि तर्पण केल्यास ते फलित होते. चतुर्थी आणि पंचमी श्राद्धाला एक विशेष महत्त्व आहे, कारण याच श्राद्धाला 'भरणीश्राद्ध' देखील म्हणतात. या श्राद्धामध्ये जे अविवाहित लोक मृत्यू पावले आहेत किंवा ज्यांना जगण्याची इच्छा असतानादेखील काही आजारांच्या कारणामुळे त्यांना जग सोडावं लागलं, ज्याच्या इच्छा अपूर्ण राहिल्या आहेत अशा तरुण किंवा वृद्ध व्यक्तीच्या स्मरणार्थ हे पिंडदान केलं जातं. ज्या वेळेस आपल्याला मृताची तारीख किंवा तिथी माहित नसते, त्या वेळेस बहुतांश लोक भरणी नक्षत्रावर श्राद्ध करताना दिसतात. खरं तर चतुर्थी आणि पंचमीच्या श्राद्धाला भरणी नक्षत्र

असल्यामुळे या श्राद्धाला 'भरणीश्राद्ध' ही म्हटलं जातं. या दिवशी घातलेलं श्राद्ध गयेमध्ये श्राद्ध केल्याप्रमाणे आहे.

पंचमी श्राद्धानंतर षष्ठी आणि सप्तमीला लोकांच्या मृत्यूप्रमाणे श्राद्ध घातलं जातं. यासाठी विशेष महत्त्व नाही, पण जर कोणी षष्ठी आणि सप्तमीला निधन पावला असेल, तर यासाठी हे दिवस उत्तम आहेत. अष्टमीला कमी प्रमाणात श्राद्ध घातली जातात, कारण अष्टमीला पुराणकाळापासूनच एक विशेष महत्त्व आहे. अष्टमीला शुभ तिथी मानली जाते, यामुळे कमी प्रमाणात श्राद्ध या दिवशी पाहायला मिळतात, आणि अष्टमीला निधन पावलेल्या व्यक्तीला जर या दिवशी पिंडदान केले तर त्याला मोक्षाची गती मिळते.

या श्राद्धाच्या दिवसांत नवमी तिथीला वेगळंच महत्त्व आहे. कारण या तिथीलाच 'अविधवा नवमी' म्हणतात. अविधवा नवमी नावातच अर्थ सांगून जाते. लग्नानंतर ज्या व्यक्तीची पत्नी किंवा पती निधन पावतो, अशा व्यक्तीच्या आठवणीसाठी अविधवा नवमीचा घाट घातलेला दिसतो. ज्या व्यक्तीच्या आईचे, पत्नीचे किंवा इतर सदस्याचे निधन नवमीला झाले असल्यास हे अविधवा नवमी श्राद्ध करावं लागतं. आईसाठी घातलेल्या या श्राद्धाला 'मातृश्राद्ध' असं नामाभिधान प्राप्त झालं आहे. यानंतर येणाऱ्या दशमी, एकादशी आणि द्वादशी या तिथीवर मृत झालेल्या लोकांसाठी हे दिवस राखून ठेवलेले दिसतात.

त्रयोदशी श्राद्धाला वेगळंच महत्त्व आहे. कारण मरणानंतर तेरा दिवसांनी मनुष्याचा मरणोत्तर प्रवास सुरु होतो आणि यामुळेच या तिथीला एक वेगळं नाव देण्यात आलं आहे- ते म्हणजे 'काकबली'. कारण मृत्यूनंतर पिंडाला तेराव्या दिवशी कावळा शिवला तर मृत

झालेल्या व्यक्तीला सद्गती मिळाली, असं समजलं जातं. त्यामुळे त्रयोदशीला श्राद्ध घातल्यावर ज्याच्या पिंडाला कावळा शिवेल त्याला मोक्ष मिळतोच, असा पूर्वापार चालत आलेला समज आहे. त्यामुळे या दिवशीच्या श्राद्धाला वेगळं महत्त्व प्राप्त झालं आहे. या श्राद्धाला 'मघाश्राद्ध' देखील म्हटलं जातं. कारण या दिवशी मघा नक्षत्र चंद्र लग्नात असते आणि मघा नक्षत्रामुळे याला 'मघाश्राद्ध' म्हणून संबोधलं जातं.

यानंतर चतुर्दशीला येणाऱ्या तिथीला 'चतुर्दशी श्राद्ध' किंवा 'चौदस श्राद्ध' म्हणून ओळखलं जातं. ज्या लोकांचा पाण्यात बुडून किंवा अग्नीचा सामना करताना किंवा अपघाती मृत्यू झाला असेल किंवा ज्याने आत्महत्या केली असेल किंवा एखाद्या वैरभावनेतून कोणा व्यक्तीचा खून किंवा हत्या झाली असेल अशा व्यक्तीसाठी ही श्राद्ध तिथी राखून ठेवलेली दिसते. यामध्ये जर कोणी चतुर्दशीला मृत झाले असेल तर त्याचंही श्राद्ध करता येतं.

यानंतर येणारी तिथी म्हणजे अमावास्या या तिथीला 'सर्वपित्री अमावास्या' म्हटलं जातं. या तिथीवर अनेक जणांची श्राद्ध केली जातात. कारण काही कारणास्तव तिथिगत श्राद्ध घालता येत नसतं, तर काही वेळेस तिथीच्या नक्षत्राचा चंद्रप्रवेश श्राद्धासाठी उत्तम नसतो; तर काही जणांना पूर्वजांची मृत्यू तिथी माहित नसते तर काही जण कौटुंबिक सुखासाठी प्रथमच श्राद्धाचा घाट घालताना दिसतात. यासाठी हा दिवस उत्तम मानला आहे. या दिवशी श्राद्ध घातले असता, ते पूर्वजांपर्यंत पोहोचतं असा जनमानसाचा समज आहे. या तिथीला 'मोक्षतिथी श्राद्ध' ही म्हटलं जातं आणि यामुळेच या दिवशी श्राद्ध केले असता पूर्वजांना मोक्षगती मिळते.

पिंडदानाला कावळाच का ?

मृत्यूनंतर तर्पण, श्राद्ध आणि पिंडदान केलं जातं. पिंडदान प्रक्रियेत कावळा या पक्ष्याला अनन्यसाधारण महत्त्व आहे. कारण मनुष्य आणि कावळा यामध्ये निसर्गतः भरपूर साम्य आहे. कावळ्याला अशुभ पक्षी जरी मानलं असलं तरी पिंडदानासारख्या कामाला त्याचं शुभ असण्याचं महत्त्व पटतं. मनुष्य आणि कावळा हे दोन्ही समरूप असल्यामुळे कावळा या पक्ष्यांचा पिंडाला स्पर्श होणे अनिवार्य मानलं आहे.

मृत्यूनंतरच्या प्रवासासाठी मनुष्य-आत्म्याला काही त्रास होऊ नये म्हणून कावळा पिंडाला शिवणं गरजेचं आहे. कावळा हा पक्षी देवता आणि मनुष्य-प्राण्यामधला दुवा आहे. काही वेळेस घराच्या छपरावर कावळा ओरडू लागला तर पाहुणे घरी येणार असा संदेश तो आपला देत असल्याचे आपल्याला कळतं. लोकांना कावळ्यांची भाषा

थोडीफार कळते, त्यामुळे मृत लोकांचं प्रतीक म्हणून कावळा हा पक्षी पिंडाला स्पर्श करतो. स्वतः माऊली ज्ञानेश्वर-महाराज एके ठिकाणी कावळ्याशी संवाद साधताना म्हणतात-

पैल तो गे काऊ कोकताहे।

शकुन गे माये सांगताहे।

उड उड रे काऊ।

तुझे सोन्यानं मढवीन पाऊ।

पाहुणे पंढरी राऊ। घरा कैयेती।

वरील अभंगात माऊली कावळ्याला विचारत आहेत की- अरे, पैलतीरावर बसून तू ओरडत आहेस, हा जणू माझ्यासाठी शुभ शकुनच आहे. मला माहीत आहे की, पंढरीचा राजा माझ्याकडे पाहुणा म्हणून येणार आहे. हेच तू जीवाच्या आकांताने मला सांगतो आहेस. जर पंढरीराजा माझ्या घरी आले, तर तुझ्या पायाला सोनं लावीन आणि तुला नानाविध भोजन घालीन. अशा प्रकारे हा मनुष्य आणि पक्ष्यामधला

संवाद माऊलींनी रेखाटला आहे.

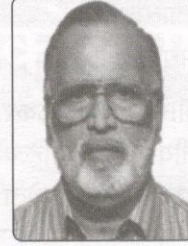
मनुष्य मृत झाल्यानंतर मोक्षासाठी धडपडत असतो आणि हाच मोक्षाचा व स्वर्गाचा दरवाजा या आत्म्यासाठी खुला करून देण्यासाठी कावळा मदत करतो. मृत्यूनंतर आत्मा कशाचंही भक्षण करू शकत नाही, त्यामुळे त्या मनुष्यप्राण्याचं प्रतीक मानून हा पिंडदान विधी केला जातो आणि यामुळे मृत आत्म्यास गती मिळते. हिंदू धर्म संस्कृतीनुसार मनुष्याच्या मृत्यूनंतर पुढील तेरा दिवस अन्नासाठी चूल पेटवली जात नाही. यामुळेच कावळ्याला तांदळाच्या पिठाचा दुधात भिजवलेला गोळा पिंड म्हणून भरवला जातो. खरं तर या दिवसांत चूल पेटवायची नसल्यामुळे रात्री तांदूळ दुधात भिजवून गव्हाच्या पिठात कालवून त्याचा गोळा केला जातो आणि याच गोळ्याला पिंड मानलं जातं. मृत्यूनंतर घरात शांती राहावी याकरता चूल पेटवली जात नाही आणि त्यामुळेच हा तांदळाच्या पिठाचा गोळा पिंड म्हणून कावळ्याला अर्पण केला जातो.

कै. दि.वा.
१८८५-१९६६

कै. भा. दि.
१९१३-१९६८

कै. अ. भा.
१९४४-२०१५

**३ पिढ्यांच्या अथक परिश्रमानंतर
१०० व्या वर्षात पदार्पण**

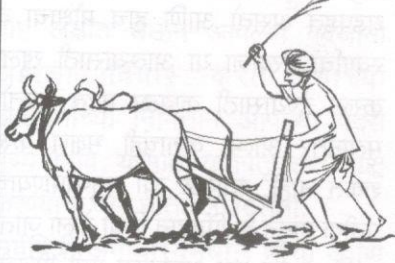
मे. डी. व्ही. भाटवडेकर

वर्ल्थ मर्वट्स

६४०, नारायण पेठ, न. चिं. केळकर रस्ता, नू.म.वि. मराठी शाळेसमोर, पुणे ४११०३०.
email : dwb10051917@gmail.com, फोन नं. : २४४५६०४७, मोबा. : ९८५०९७९७०६

सकाळी १० ते १ दुपारी ४.३० ते ८.३०. सोमवार बंद

बळीराजा

अंकुरता बीज रोप वाढू जाय
काळी माती माझी माय
रोपे टरारली भरा दाणा
आनंदी झाला बळी राणा
कोणा द्वाडाची लागली नजर
अवकाळी पावसाचा झालासे जोर
टरारली रोपे झाली भुईसपाट
नशिबाचा उधळला सारीपाट
नका रडू मोकळून धाय
खाऊ नका हाय
संकटासी सामोरे जाणे त्यावरी उपाय
जरी दिला कोणी मदतीचा हात
जिद्दीने करा त्यावरी मात
पण नका करू हो आत्मघात
करू नका हो आत्मघात...

सौ. अनिता फणसळकर
अखिल भारतीय मराठी साहित्य
संमेलनात सादर केलेली कविता

गवार-ढोकळी

ढोकळीसाठी - बेसन,
तिखट, मीठ, साखर,
कोथिंबीर, धने-जिरे
पूड, किंचित सोडा व
तेल घालून घट्ट
भिजवणे. त्याचे चपटे
छोटे गोळे म्हणजे
ढोकळ्या करणे. गवार फोडणीला
टाकून पाणी घालून शिजवणे. त्यात
तिखट, मीठ, गोडा मसाला, गूळ,
ढोकळ्या घालून पाच मिनिटे शिजवणे.
खोबरे, कोथिंबीर घालणे.

साऊथ इंडियन फरसबीची भाजी

तेल गरम करून मोहरी
घालावी. तडतडली
की उडीदडाळ
घालावी. डाळ बदामी
झाली की सुक्या
मिरच्या हाताने तोडून, हिंग, बारी
क चिरलेली फरसबी, कढीपत्ता घालून
परतणे. मीठ, ओले खोबरे (जरा
जास्त) घालून मंद गॅसवर झाकून
शिजेपर्यंत वाफवणे. वरून कोथिंबीर
घालणे.

सौ. अनघा गुर्जर मो. ९५६९२५९९८३

॥ दास-वाणी ॥

पोटामध्ये जठराग्नी ।
तेणें क्षुधा लागे जनी ।
अग्नीकरितां भोजनीं ।
रुची येते ॥

दासबोध : १६/०५/०६

अग्नी सर्वांगी व्यापक ।
उष्णें राहें कोणी येक ।
उष्ण नस्तां सकळ लोक ।
मरणेन जाती ॥

दासबोध : १६/०५/०७

॥ जय जय रघुवीर समर्थ ॥

अहं वैश्वानरो भूत्वा ।

भगवान श्रीकृष्ण म्हणतात,

मी प्रत्येक प्राणिमात्राच्या जठरात
जठराग्नी होऊन राहतो
(हायड्रोक्लोरिक ॲसिड, पाचक
रस). भूक लागल्यावर आपण खातो
म्हणजे अन्नाची आहुती देतो त्या
वैश्वानर जठराग्नीलाच.

उदरभरण नोहे जाणिजे यज्ञकर्म ।

अग्नीवर शिजलेले भोजन रुचकर
लागते, पचतेही.

हेच तेजतत्त्व शरीरभर व्यापून
असल्याने प्रत्येक प्राणी मरेपर्यंत
शरीरामध्ये कमी-अधिक उष्णता
बाळगतो. अग्नी हाच पालक आणि
पोषकही.

अग्नी नसेल तर मृत्यू निश्चित.

त्या अग्रितत्त्वामा माझे वंदन.

अग्रिनिरूपण समास.

॥ रेशीम गांठी ॥[®]

करिष्मा समोर, कोथरूड, पुणे ३८.

माफक फी, वेबसाईट फ्री

☎ २५४६९९५८ / ९८८९९५२७४६

वेळ : सकाळी १० ते १२, सायं. ५ ते ८ बुधवारी बंद

e-mail : info@reshimgathi.com

visit : www.reshimgathi.com

सुखी वैवाहिक जीवनासाठी समूपदेशन

वधू-वर नोंदणी
पत्रिका, भविष्य
आणि
परिचय मेळावे

जिगर दोस्ती

मी कोकणातून पुण्यास महाविद्यालयात शिक्षण घेण्यासाठी १९४६ मध्ये आलो. स. प. महाविद्यालयात कला शाखेला प्रवेश मिळाला. महत्प्रयासाने स.प. नजीकच्या लोधा इमारतीत खोली घेऊन राहिलेला, आमच्याच वर्गातील

भाऊ देशपांडे याच्याबरोबर राहण्यास जागा मिळाली. खोली १० गुणिले १० या आकाराची होती. खोलीसमोर बरीच मोकळी जागा होती. आम्ही खोलीला कुलूपही लावत नसू. खोलीच्या बाहेरील मोकळ्या जागेत आणखी काही विद्यार्थी अभ्यासाला येऊन बसत. सगळेच पुण्याबाहेरचे गरीब विद्यार्थी होते. त्यात कोकणातील एक गरीब विद्यार्थी नरहरी किरकिरेही होता. हळूहळू आमची मैत्री जमली. भाऊ देशपांडेचे परम मित्र हिरालाल लुंकड, माझे मित्र आणि मातुल, कारखानीस हे सर्व मैत्रीच्या धाग्यांनी जोडले गेले आणि आमचे 'मैत्री पंचक' तयार झाले.

चार वर्षांच्या शैक्षणिक काळात अनेक जण आले आणि गेले. आमचे पंचक मात्र अखंड राहिले.

आम्ही एकमेकांच्या सुख-दुःखात सामील झालो, एकमेकांच्या विवाहासही हजर राहिलो, संसारी झालो.

कालौघात किरकिरे सातारला आणि भाऊ देशपांडे मुंबईला नोकरी करिता गेले आणि तेथेच स्थायिकही झाले. आमची मैत्री मात्र कायम राहिली.

हलके-हलके काळानेच आमच्या पंचकावर झडप घालायला सुरवात केली. सुमारे १५-२० वर्षांपूर्वी भाऊ देशपांडेचे दीर्घ आजाराने निधन झाले. नंतर ५ वर्षांपूर्वी दुसरा मोहरा हरपला तो कारखानीस यांचा. कसलाही आजार नसताना ते काळाच्या आड गेले. चार महिन्यांपूर्वी हिरालालभाऊंनी जगाचा निरोप घेतला. हळूहळू व्यक्त करण्यापलीकडे आमच्या हातात काय राहिले? आता आम्ही दोघेच- मी आणि किरकिरे-नव्वदिच्या उंबरठ्यावर टिकून आहोत.

नुकतेच किरकिरेच्या नातवाने- केतन शेवडे याने- आमची भेट घडवून आणली. त्या वेळेचा भेटीचा आनंद सोबतच्या फोटोत आपणास दिसेल आणि आपण म्हणाल, ही दोस्ती तुटायची नाय!

यशवंत हर्डिकर

(मोबाईल -९३७३५९०८४)

क-हाडे ब्राह्मण संघाच्या ८१ व्या वर्षानिमित्त
हार्दिक शुभेच्छा !

वसुधा एंटरप्रायजेस

इंटरिअर डेकोरेटर्स

श्री. नंदकुमार सप्रे ९८८९२०८८४८

- फर्निचर ■ प्लंबिंग ■ पेंटिंग ■ फॅब्रिकेशन ■ (ग्रील्स, सेफ्टी डोअर) ■ अॅल्युमिनिअम स्लायडिंग विंडोज ■ पार्टिशनस ■ डोअर्स पीओपी फॉल्स सिलिंग ■ लॉफ्ट टँक ■ स्टेनलेस स्टील डासांच्या जाळ्या ■ किचन ओटा एक्सटेंशन ■ वॉल टायलिंग ■ फ्लोरिंग ■ किचन ट्रॉलीज ■ लॉफ्ट क्लोजींग ■ संडास बाथरूम वॉटरप्रूफिंग ■ बाथरूम रिनोव्हेशन ■ सन कंट्रोल फिल्म ■ वायरिंग ■ पीव्हीसी फ्लोरिंग.

वसुधा एंटरप्रायजेस म्हणजे...

... सर्व सेवा एकाच छताखाली

फणसळकर

कोंकण काजू

कोकण काजू सांडगी मिरची
फणस-तळलेले गरे काजूकतली

उत्पादक :

प्रा. सौ. मृणालिनी विजय फणसळकर

मु. पो. - आंगले, ता. राजापूर, जि. रत्नागिरी
फोन. : ९४२२२९६५५३, ०२३५३-६५६२५१

AN AESTHETIC ESSENCE TO ADVERTISING

Cell : +91 9225219040 / 9225212384 / 9225852594
Email : vdhavle@rediffmail.com

Tilak Statue, Mahal, Nagpur - 440032

Plot 118, New Dnyaneshwar Nagar, Manewada Road, Nagpur - 440027

VIJAY DIWAKAR DHAVLE
MFA

CONCEPT PRINTS

THE DESIGN STUDIO

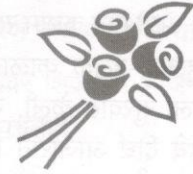
DOMINATION IN

- ◀ Pharmaceutical
Product Promotional
Printed Material,
Visual-Aid, Literature,
Folder, Brochure
- ◀ Packaging
- ◀ Conference Printed Material
- ◀ Publication

सर्व क-हाडे ब्राह्मण परिवारास हार्दिक शुभेच्छा!

निलदिप केटरर्स

सौ. प्रजा प्रकाश काणे
दूरध्वनी : ०२५१-२४५२०५२
भ्रमणध्वनी : ९८९९३९२५६९

शिवप्रतिमा मित्रमंडळ हॉल
डॉ. कामत हॉस्पिटल शेजारी, ममता
हॉस्पिटलजवळ, निवासी विभाग, एम.
आय. डी. सी., डोंबिवली (पू.)

nakhye
UDYOG

AT YOUR SERVICE

NAKHYE'S
ASHOK
- SWEETS -

ALL TYPES OF MITHAI, BENGALI SWEETS, FARSAN, SNACKS, DRY FRUITS.

M/S. NAKHYE FOODS LLP. Tel - +91251 2482106, +91251 2483476.

*SHOP NO.1: Everest House, Pandit Deendayal Rd. Dombivli (W)-421202. Mo. - 97026 55000.

*SHOP NO.2: Everest Shopping Center, Phadke Rd. Dombivli (E)-421201. Tel - +91251 2433193. Mo. - 9702811122.

Shubhmangal

CATERERS & AC HALL

Everest Shopping Center, Lokmanya Tilak Chowk,
Near Railway St., Dombivli (E) - 421201.

Tel: (Hall) 0251 - 2860720, 9702666000, Fax: 2483351.

Email: ynakhye@gmail.com

Website: www.shubhamangalhall.com

EVEREST
HALL

AN AIR CONDITIONED HALL

FOR ALL PROGRAMMES
WITH INDOOR CATERING FACILITY
AND ALL OTHER SERVICES

M. Gandhi Road, Dombivli (west).
Tel : 9702622000, 9702011131

EVEREST
DISTRIBUTORS

DISTRIBUTORS FOR
Kwality Walls (HUL), Idea Cellular, Tropicana (Pepsico),
Chitale Bandhu Mithaiwale, Mother Dairy

Everest House, Pandit Deendayal Road,
Dombivli (W) - 421202. Maharashtra, India.
Tel. +91 251- 2483476, 2482106.

Fax: +91 251- 2483351. Email: anakhye@gmail.com

finVantage

**EQUITY: Derivatives Commodities, DP, IPO,
Mutual Fund, Realty, Life and General Insurance,
PMS and Financial Planning Advisory**

M/s. Finvantage Services (P) Ltd.
2nd Floor, Everest House, M. G. Road,
Dombivli (W)-421202. Tel.: 91251 2480305

With Best Compliments from

PRAKASH HOME INDUSTRIES

An ISO 9001 : 2008 Certified Company

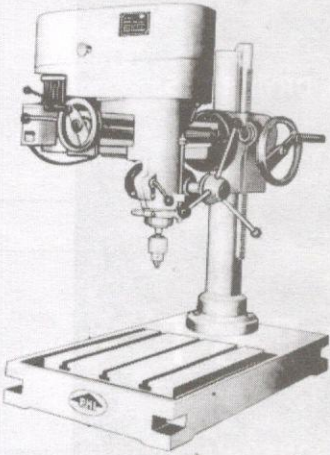
PHI the manufacturers of small machine tools, started its activity in small workshop in the year 1960 in Belgaum City. Initially it started producing Hand Operated Punching Machines, Hand Presses and Sheet metal components. In the year 1976 it shifted its factory in modern building in Udyambag, Belgaum for better production. Now PHI is manufacturing small machine tools-Radial and Pill Drilling Machines, Centre Lathes, Vertical Spindle Surface Grinders, Tool and Cutter Grinder, Filing Machine. All machines are designed and manufactured indigenously. Machine tools are produced with good quality of Raw Materials, rigorous quality control and skilled workmanship. PHI is known for producing Finest Quality of machine tools in small sector, for Reliability and prompt after sales service.

Address

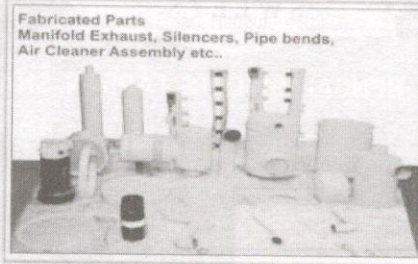
R. S. No. 695-C, Near Rani Channamma Nagar, IInd Stage, Udyambag, BELGAUM - 590 008. (INDIA) Phone: +91 - 831 - 2441626,2442390 Fax: +91 o 831 - 2445026 Mobile: 09448395664 E-mail: phibgm@gmail.com

Manufacturers of : Machine Tools, Radial Drilling Machines, Surface Grinders, Filing Machines, Tool & Cutter Grinders etc.

Sheet Metal Parts : Air Cleaner Housing, Pre cleaners, Silencers, Tanks, Hoods, Pipe Bends etc.

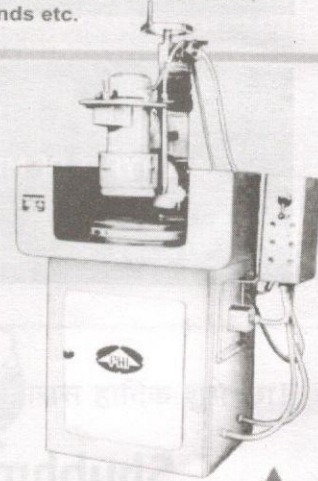
DRILLING MACHINE
Model - PRD - 7 / PRD -10

Fabricated Parts
Manifold Exhaust, Silencers, Pipe bends, Air Cleaner Assembly etc..

MANUFACTURE OF MILD STEEL SHEET METAL PRESSED COMPONENTS & ASSEMBLIES LIKE...

- Exhaust Manifolds
- Various size elbows, bend pipes for Air, Water, oil circulation
- Housings for Air Cleaner Filters.
- Exhaust Connections
- Fuel Tanks
- Brackets, clamping rings, covers etc.
- Exhaust Silencers.

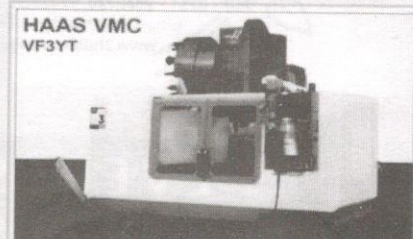
(VERTICAL SPINDLE SW VELLING HEAD ROTARY TABLE) SURFACE GRINDER
Model - ACCUGRIND 300 /400 /450

OKUMA HMC
MA-600 HB

HAAS TURNING CENTRE

HAAS VMC
VF3YT

Machining of : Heavy Cast Iron & Steel Components on Turning Center VMC, HMC & Conventional Set up

MACHINERY AT PHI

- HMC (Okuma) 1000mm X1000mm X 950mm (Twin Pallet) Spindle HSK 100
- HMC (Mitsui Seiki) 800mm X 800mm X 750mm (Twin Pallet)
- VMC (Haas) 1016mm X 660mm X 635mm
- Turning Centre (Haas) Turning dia 530 swing 800
- Balancing Machine (300 dia max weight 50kg)
- Conventional setup (Lathe, drilling, milling, VTL machine, horizontal grinding, cylindrical grinding etc.)

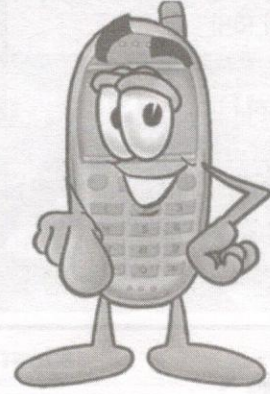
MEASURING INSTRUMENTS/ TESTING EQUIPMENTS

- Trimos-1 meter accuracy 1 micron
- Surface Roughness Tester
- Granite Surface Plate (size 1800mm x 1200mm x 200 mm)
- External facility for CMM (3000mm X 1500mm) at B.F.C
- Other measuring instruments like micro meter, vernier caliper, vernier height guage, bore dial guage etc.

आपला मुलगा/मुलगी
देशाबाहेर आहे का ?
इंटरनेट वरून
त्यांना संपर्क करताना
त्रास होतो ?

आम्हाला कॉल करा
आम्ही आपला त्रास
स्वस्त दरात कमी करू.

SDS ENTERPRISES

Sales

- Desktop
 - a. Branded
 - b. Assembled
- Laptops
- Antivirus Software
- Printers
- Accessories

Repairs

- Desktop
- Laptop
- Accessories

Solutions

- On Internet
- Network
- Web
- Annual Maintenance
 - a. Desktop
 - b. Laptops
 - c. Network
 - d. Printers
- Customised Software Development

संपर्क

Shantanu Gurjar

9890990112

shantanu@sdsenterprises.net

इ

इन्शुरन्स स्पेशालिस्ट

सुरक्षित करा आपले भवितव्य

सर्व प्रकारच्या विमा योजना
एकाच ठिकाणी उपलब्ध.

- १) जीवन विमा
- २) आरोग्य विमा (मेडिकलेम)
- ३) वाहन विमा
- ४) अपघात विमा
- ५) प्रवासी विमा
- ६) मालमत्ता (प्रॉपर्टी) विमा
- ७) संस्थेचा विमा
- ८) सागरी (मरिन) विमा
- ९) सामुदायिक विमा (ग्रुप इन्शुरन्स)
- १०) अनिवासी भारतीय विमा

मंगेश जांभेकर

मोबाईल : ९८९९७ ५०९५५

Email : mangesh.jambhekar@gmail.com

Office Add.: Cabin No. 2, Prime Space Business Centre, So Lucky HSG. Society
M. G. Road, Above Sunder Hotel, Vile Parle East, Mumbai 400057

संस्थापक

कै. वासूदेव महादेव जावडेकर

सातारी पेढा शॉप

स्थापना-१९३६

मशहूर

सातारी पेढे
काजू बर्फी
आंबा बर्फी
गुलकंद बर्फी
श्रीखंड वडी

चटकदार

फरसाण
स्पेशल चिवडा
सुकामेवा
खारा काजू
चटणी वगैरे

श्रीखंड आणि चक्का
पौष्टीक खाद्य भांडार

अभ्यंकर रोड, सीताबर्डी, नागपूर-440012, फोन : 0712-2525704

॥श्री॥

स्थापना : गणेश चतुर्थी १९९३

सर्व कऱ्हाडे ब्राह्मण परिवारास हार्दिक शुभेच्छा
प्रकाश जठार यांचे

ज्योती एन्टरप्रायझेस

(निवडलेला किराणा माल, सर्व प्रकारचे मसाले व
सुका मेवा होलसेल व रिटेल भावात मिळण्याचे एकमेव ठिकाण)

पत्ता - गाळा नंबर २, गिरीश अपा., गोपाळ नगर,
गल्ली नंबर २, डोंबिवली (पूर्व) पिन - ४२१२०१,
फोन-०२५१२४४१२१२, भ्रमणध्वनी - ९८१९२५१४१२

ऋणानुबंध घराण्यांचे, संस्कार पिढ्यान् पिढ्यांचे

(व्यवस्थापन)

श्री अन्नपूर्णा केटरर्स

(समर्थ डेव्हलपमेंट कॉर्पोरेशन यांच्या मालकीचे)

श्रुति मंगल कार्यालय

आमचे मार्गदर्शक व आमचे सदगुरु

॥श्री दिगंबरदास महाराज॥

यांच्या आशिर्वादाने श्रुति मंगल कार्यालयानं मंगल कार्याची परंपरा निर्माण केली व जपली आहे. विवाह, मौंजीबंधन अथवा कोणताही समारंभ या सर्वांतून दृग्गोचर होते घराणे व सुसंस्कृतपणा हा समारंभ संपन्न करणाऱ्या परिवारांचा. अशा साजऱ्या होणाऱ्या समारंभासाठी सुयोग्य वास्तू उपलब्ध करून देणे जिला असेल पावित्र्य मंदिराचे, जेवण असेल अन्नपूर्णचे, सौंदर्य असेल वास्तूरचनेचे, सुख असेल आधुनिकतेचे हेच श्रुति मंगल कार्यालयाचे 'ध्येय'. बाकी कार्य सिद्धीस नेण्यास श्री समर्थ आहेतच.

मंगल कार्यासाठी दोन स्वतंत्र हॉल

दुर्गा हॉल : पहिला मजला - ३६०० चौ. फुट

वधू-वर पक्षासाठी प्रत्येकी २ खोल्या

जानकी हॉल : दुसरा मजला - ३६०० चौ. फुट

वधू-वर पक्षासाठी प्रत्येकी २ खोल्या (टेरेस १००० चौ. फुट)

सर्व खोल्या सेल्फ कन्टेन्ड, प्रशस्त पार्किंग, हवेशीर, भरपूर उजेड, मध्यवर्ती, उत्कृष्ट भोजन, उत्तम वाढप व्यवस्था, लिफ्टची सुविधा, शिवाय दोन मोठे जिने हे सर्व अत्यंत वाजवी दरात

श्री अन्नपूर्णा केटरर्स

श्री. प्रभाकर र. काजरेकर

श्रुति मंगल कार्यालय

१२३६, आपटे रस्ता, डेकन जिमखाना, पुणे - ४११ ००४

दूरध्वनी : ०२०-२५५३१७४९, २५५२१४४० फॅक्स : ०२०-२५५२१९९८

Website : www.shrutimangal.com E-mail : hrishikesh@shrutimangal.com

WITH BEST COMPLIMENT FROM:

J.P.F METACAST PVT LTD

PLOT NO. 7, 16, 29 MACCHE INDUSTRIAL ESTATE

BELGAUM - 590014 KARNATAKA, INDIA

Ph: 0831-2440664 Fax : 0831-2441069

E-mail : admin@jpfmetacast.com

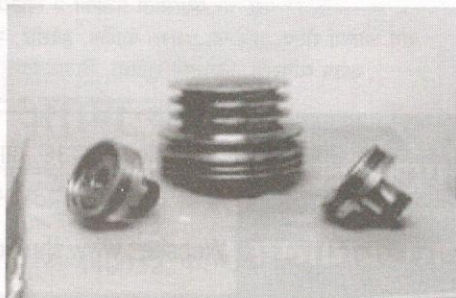
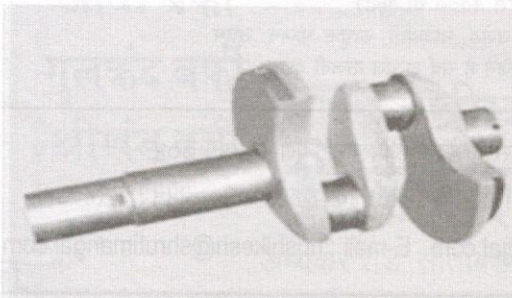
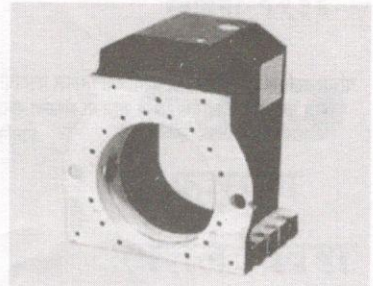
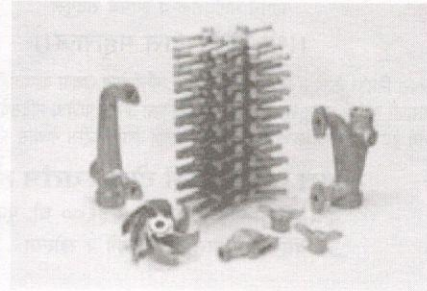
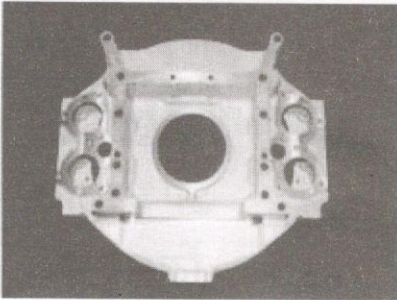
www.jpfmetacast.com

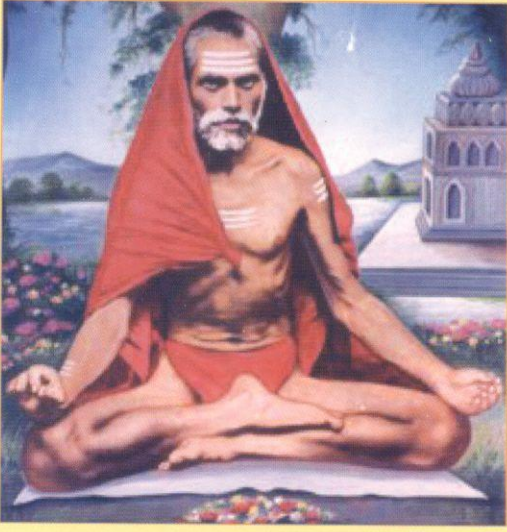
Manufacturers of all types of Cast iron and Ductile Iron castings

- An ISO 9001 : 2008 certified company
- Winner of National Quality Award in SSI - 1998
- Winner of Rajeev Gandhi National Quality Award - 2007
- Winner of Jayaswal Neco Best Quality award from Institute of Indian Foundrymen - 2012
- Winner for Best Operations Management from S.P.Jain Institute of Management and Research, Mumbai 2014

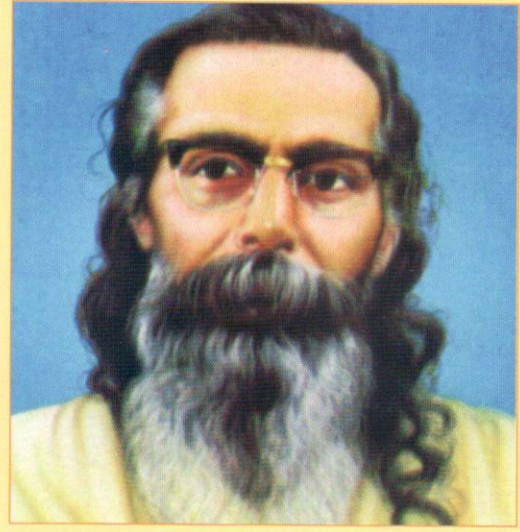
Industries Served : Diesel Engines, Tractors, Compressors, Road construction Machineries, Machine Tools ,etc

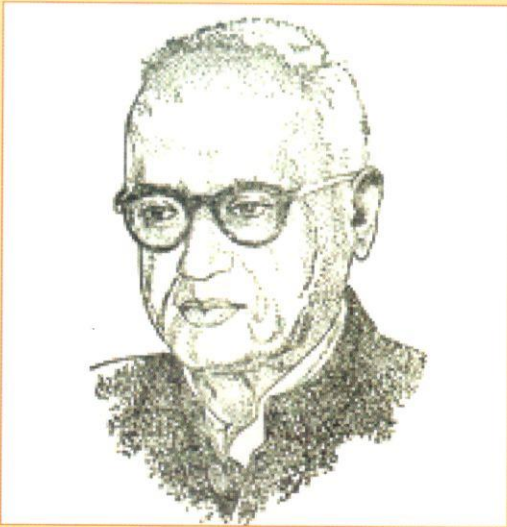
कऱ्हाडे ब्राह्मण ज्ञातीतील
ख्यातनाम व्यक्ती

परमपूज्य श्री वासुदेवानंद सरस्वती
श्री गणेश वासुदेव टेंबेस्वामी

परमपूज्य श्री माधव सदाशिव गोळवलकर गुरुजी
राष्ट्रीय स्वयंसेवक संघ

श्री. गजानन त्र्यंबक माडखोलकर
साहित्यिक

श्री विठ्ठल सीताराम गुर्जर
शिक्षणतज्ज्ञ आणि कवी (नाटक-एकच प्याला)

बालपणीच्या निरागस काळाला आधुनिकतेची साथ

जिथे सकाळ पक्ष्यांच्या गोड किलबिलाटाने जागी होते, सगळे ऋतू आपलं सौंदर्य मुक्तपणे उघडतात, अशा पलाश बुलेव्हर्डमध्ये आपलं स्वागत !
पुण्यातील निसर्गरम्य पिरंगुट येथे तयार होत असलेल्या या १ व २ बीएचकेच्या गृहप्रकल्पात तुम्हाला अनुभवता येईल तुमचं रम्य बालपण आणि
आधुनिक सुख - सुविधांचा सुंदर मेळ! इथल्या बुलेव्हर्डच्या गार सावलीत कट्ट्यावरच्या गप्पाही छान रंगतील !

'आयुष्याचा आनंद पुरेपूर लुटायचा तर तो इथेच !

Amenities

- Club House • Multi-Purpose Hall • Gym • Party Lawn • Ganesh Temple • Senior Citizens' Park
- Landscape Garden • Jogging Track • Kids' Play Zone • Indoor Games

VJ | **VILAS
JAVDEKAR**
DEVELOPERS

enquiry@javdekar.com | www.javdekar.com

Corporate Office: 306, Siddharth Towers, Sangam Press Road,
Kothrud, Pune-411038, India. **Tel.: +91-20-6620-8000**

Site Address: Pirangut Valley, Gat No. 510, Behind Aditya Nisarga,
2 kms before Pirangut, Pune, India. **Mob.: +91-85549 82916**

www.9studios.com

BOOK -POST(Regd. Periodical)

प्रेषक:

संपादक - कऱ्हाडे ब्राह्मण महासंघाचे 'संपर्क'

कऱ्हाडे ब्राह्मण महासंघ

द्वारा - कऱ्हाडे ब्राह्मण संघ, ४३७, नारायण पेठ,

'अनिश प्रासाद' अपार्टमेंट्स, भटांचा बोळ,

पुणे- ४११ ०३०

